

REZOLUCJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO**z dnia 23 kwietnia 2009 r.****zawierająca uwagi, które stanowią integralną część decyzji dotyczących udzielenia absolutorium z wykonania budżetu ogólnego Unii Europejskiej za rok budżetowy 2007, sekcja III – Komisja i agencje wykonawcze**

PARLAMENT EUROPEJSKI,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2007 ⁽¹⁾,
- uwzględniając ostateczne roczne sprawozdanie finansowe Wspólnot Europejskich za rok budżetowy 2007 – tom I (SEC(2008) 2359 – C6-0415/2008) ⁽²⁾,
- uwzględniając sprawozdania roczne Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie działań podjętych po wydaniu decyzji o udzieleniu absolutorium za 2006 r. (COM(2008) 629, COM(2008) 628) oraz dokumenty robocze służb Komisji dołączone do tych sprawozdań (SEC(2008) 2579, SEC(2008) 2580),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Podsumowanie osiągnięć Komisji w zakresie zarządzania za rok 2007” (COM(2008) 338),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Komisji dla organu udzielającego absolutorium w sprawie audytów wewnętrznych przeprowadzonych w 2007 r. (COM(2008) 499) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SEC(2008) 2361),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji w sprawie odpowiedzi państw członkowskich na sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego za 2006 r. (COM(2008) 112),
- uwzględniając Zieloną księgę w sprawie europejskiej inicjatywy na rzecz przejrzystości, przyjętą przez Komisję w dniu 3 maja 2006 r. (COM(2006) 194),
- uwzględniając opinię nr 2/2004 Trybunału Obrachunkowego dotyczącą jednolitego modelu kontroli (*single audit*) (oraz wnioski w sprawie wspólnotowych ram kontroli wewnętrznej) ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji na temat harmonogramu działań dotyczących zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (COM(2005) 252),
- uwzględniając plan działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (COM(2006) 9), sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w sprawie postępów w realizacji planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (COM(2007) 86) i dokument roboczy służb Komisji dołączony do sprawozdania (SEC(2007) 311),
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie półroczne w sprawie harmonogramu wdrażania planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, opublikowane w dniu 19 lipca 2006 r. (SEC(2006) 1009), zgodnie z wnioskiem przedstawionym przez Parlament Europejski w rezolucji dołączonej do decyzji o udzieleniu absolutorium za rok budżetowy 2004,
- uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego nr 6/2007 w sprawie rocznych podsumowań przedkładanych przez państwa członkowskie, „krajowych deklaracji” państw członkowskich oraz przeprowadzanych przez krajowe organy kontroli prac kontrolnych dotyczących środków finansowych UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając plan działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi w ramach zarządzania dzielonego (COM(2008) 97),

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 16.3.2007.⁽²⁾ Dz.U. C 287 z 10.11.2008, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. C 107 z 30.4.2004, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. C 216 z 14.9.2007, s. 3.

- uwzględniając komunikat komisarzy Danuty Hübner i Vladimira Špidli do Komisji dotyczący sprawozdania śródkresowego w sprawie wykonania planu działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji nad działaniami strukturalnymi w ramach zarządzania dzielonego (SEC(2008) 2756) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego komunikatu (SEC(2008) 2755),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego i Trybunału Obrachunkowego w sprawie postępów w realizacji planu działania Komisji na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej (COM(2008) 110) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego sprawozdania (SEC(2008) 259),
- uwzględniając sprawozdanie roczne Trybunału Obrachunkowego dotyczące wykonania budżetu za rok budżetowy 2007, wraz z odpowiedziami instytucji ⁽¹⁾ oraz sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając poświadczenie wiarygodności dotyczące wiarygodności rozliczeń oraz legalności i prawidłowości transakcji leżących u ich podstaw wydane przez Trybunał Obrachunkowy zgodnie z art. 248 traktatu WE ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. zatytułowany „Dążenie do ustalenia jednolitej interpretacji pojęcia dopuszczalnego ryzyka błędów” (COM(2008) 866) oraz dokument roboczy służb Komisji dołączony do tego komunikatu (SEC(2008) 3054),
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lutego 2009 r. w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2007 (5587/2009 – C6-0055/2009),
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 10 lutego 2009 r. w sprawie udzielenia agencjom wykonawczym absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2007 (5589/2009 – C6-0056/2009),
- uwzględniając art. 274, 275 i 276 traktatu WE, a także art. 179a i 180b traktatu Euratom,
- uwzględniając art. 246 i kolejne traktatu WE odnoszące się do Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając międzynarodowe standardy audytu oraz międzynarodowe standardy rachunkowości, w szczególności dotyczące sektora publicznego,
- uwzględniając międzynarodową wzajemną weryfikację Trybunału Obrachunkowego,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ⁽³⁾, w szczególności tytuł V rozdział 3 dotyczący emerytur i rent oraz załącznik XII ustanawiający przepisy wykonawcze do art. 83a regulaminu pracowniczego,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 145, 146 i 147,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 2 i 3,
- uwzględniając art. 70 regulaminu, jak również załącznik V do regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej i opinie pozostałych zainteresowanych komisji (A6-0168/2009),

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 z 10.11.2008, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 287 z 10.11.2008, s. 111.

⁽³⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 274 traktatu WE odpowiedzialność za wykonanie budżetu wspólnotowego ponosi Komisja, która – zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansowego – współpracuje w tym względzie z państwami członkowskimi,
- B. mając na uwadze, że Komisja musi podjąć wszelkie kroki, aby w pełni wspierać inicjatywy zmierzające do poprawy jakości zarządzania finansowego, w celu uzyskania pozytywnego poświadczenia wiarygodności (DAS) od Trybunału Obrachunkowego,
- C. mając na uwadze, że art. 184 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 przewiduje przegląd rozporządzenia finansowego za każdym razem, gdy okaże się to konieczne, i przynajmniej co trzy lata, oraz że termin ten upływa w dniu 1 stycznia 2010 r.; mając na uwadze, że zgodnie z tym samym artykułem Parlament może zwrócić się o rozpoczęcie postępowania pojednawczego,
- D. mając na uwadze, że wydaje się, iż uprawnienia polityczne Wspólnot Europejskich w odniesieniu do agencji niewykonawczych, stanowiące warunek objęcia rachunków tych agencji konsolidacją rachunków Wspólnot Europejskich, są z roku na rok coraz słabsze oraz że stopniowo ich znaczenie w strukturach politycznych zapewniających funkcjonowanie Wspólnoty staje się mniejsze,
- E. mając na uwadze, że wdrażanie polityki Unii w niektórych dziedzinach cechuje się „dzielonym zarządzaniem” budżetem wspólnotowym, w którym to zarządzaniu uczestniczą Komisja i państwa członkowskie, przy czym około 80 % wydatków wspólnotowych podlega zarządzaniu państw członkowskich,
- F. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie absolutorium za rok budżetowy 2005 ⁽¹⁾ Parlament Europejski uznał, że każde państwo członkowskie musi być w stanie wziąć odpowiedzialność za zarządzanie otrzymanymi wspólnotowymi środkami finansowymi, albo za pomocą pojedynczej krajowej deklaracji w sprawie zarządzania, albo w formie kilku deklaracji w ramach krajowych,
- G. mając na uwadze, że w sprawozdaniu rocznym dotyczącym roku budżetowego 2007 Trybunał Obrachunkowy podkreślił, w ramach oceny postępów we wdrażaniu zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, że „charakter wydatków UE oznacza, że główne ryzyko błędu występuje na poziomie beneficjenta końcowego” (pkt 1.47),
- H. mając na uwadze, że przedstawienie przez państwa członkowskie rocznych podsumowań audytów i poświadczeń w dziedzinie dzielonego zarządzania, zgodnie z pkt 44 Porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami z dnia 17 maja 2006 r. ⁽²⁾, powinno stanowić pierwszy krok w kierunku krajowych poświadczeń zarządzania i zdecydowanie przyczynić się do poprawy zarządzania budżetem wspólnotowym z myślą o wspólnym celu, jakim jest uzyskanie pozytywnego DAS za wszystkie wydatki Unii,
- I. mając na uwadze, że pojęcie dopuszczalnego ryzyka błędów zostało wprowadzone na poziomie Unii przez Trybunał Obrachunkowy opinią nr 2/2004 dotyczącą jednolitego modelu kontroli ⁽³⁾ oraz że Trybunał Obrachunkowy zauważył, iż „każdy system kontroli jest wynikiem kompromisu pomiędzy kosztami związanymi z prowadzeniem kontroli o określonym stopniu intensywności a korzyściami, jakie wynikają z tych procedur. W kontekście wspólnotowym korzyści oznaczają zmniejszenie ryzyka marnotrawienia środków finansowych i ograniczenie ryzyka błędu do akceptowalnego poziomu”,
- J. mając na uwadze, że w sprawozdaniu rocznym za 2007 r. Trybunał Obrachunkowy uznał, że „koszty kontroli są ważną kwestią zarówno dla budżetu UE, jak i dla państw członkowskich” i „wyważenie proporcji pomiędzy kosztami a ryzykiem rezydualnym w poszczególnych obszarach wydatków jest na tyle istotne, że powinno być zatwierdzane na poziomie politycznym (tj. przez [...] organ udzielający absolutorium) w imieniu obywateli Unii” (pkt 1.52 lit. b) i c)) oraz że w pkt 2.42 lit. c) sprawozdania rocznego za 2007 r. Trybunał Obrachunkowy zaleca postępy w opracowaniu koncepcji dopuszczalnego ryzyka,
- K. mając na uwadze, że Rada ECOFIN w dniu 8 listopada 2005 r. uznała, w pkt 5 swoich konkluzji, że wprowadzenie zintegrowanej kontroli wewnętrznej wraz z uproszczeniem przepisów mających zastosowanie do kontroli ma zasadnicze znaczenie, i wezwała „Komisję do dokonania oceny kosztów kontroli według sektora wydatków”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 187 z 15.7.2008, s. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽³⁾ Opinia Trybunału Obrachunkowego nr 2/2004 dotycząca jednolitego modelu kontroli (*single audit*) oraz wniosek w sprawie wspólnotowych ram kontroli wewnętrznej (Dz.U. C 107 z 30.4.2004, s. 1).

- L. mając na uwadze, że słoweńska prezydencja Rady w czerwcu 2008 r. uznała, „nawiązując bezpośrednio do konkluzji Rady z 2005 r., [...] że Parlament Europejski powinien zawrzeć porozumienie z Radą w kwestii tolerowanego ryzyka w operacjach leżących u jego podstaw, uwzględniając koszty i korzyści kontroli w różnych obszarach polityki oraz kwotę odpowiednich wydatków”⁽¹⁾,
- M. mając jednak na uwadze, że o ile dialog między audytorem zewnętrznym (Trybunał Obrachunkowy) a kontrolowaną instytucją (Komisja) jest niezbędny, to nie ulega wątpliwości, że – zgodnie z międzynarodowymi standardami audytu, które muszą pozostać ogólnymi ramami kontroli budżetowej – do audytora należy ocena ryzyka, na podstawie którego opiera on swoją opinię na temat wyboru procedur audytowych,
- N. mając również na uwadze, że koszt kontroli zależy bez wątpienia od poziomu dopuszczalnego błędu, lecz również od stopnia złożoności organizacji kontrolowanego podmiotu i od jakości jego kontroli wewnętrznej,
- O. mając na uwadze, że zgodnie z międzynarodowymi standardami audytu audytor zewnętrzny wyłania odpowiednie metody wyboru elementów do skontrolowania, z myślą o zgromadzeniu dowodów pozwalających na osiągnięcie celów badań audytowych; mając również na uwadze, że wprawdzie wybór metod zależy od okoliczności, jednak zależy on przede wszystkim od ryzyka audytowego oraz od celu, jakim jest skuteczność kontroli; mając ponadto na uwadze, że audytor zewnętrzny musi upewnić się, czy stosowane metody dostarczają wystarczających i odpowiednich dowodów, aby osiągnąć cele weryfikacji,
- P. mając na uwadze, że w odniesieniu do nowej generacji programów Dyrekcja Generalna ds. Edukacji i Kultury (DG EAC) zharmonizowała programy działań, w szczególności poprzez wprowadzenie podejścia opartego na jednolitej kontroli; w tym kontekście uważa, że deklaracje *ex ante* i *ex post* państw członkowskich są nowymi elementami dodatkowymi nadzoru i kontroli systemów,
- Q. mając na uwadze, że coroczna procedura udzielania absolutorium umożliwia Parlamentowi nawiązanie bezpośrednich stosunków z osobami odpowiedzialnymi za zarządzanie i, w świetle wyników kontroli Trybunału Obrachunkowego, zapewnienie obywatelom poprawy zarządzania wydatkami Unii, tworząc w ten sposób bardziej solidną podstawę podejmowania decyzji,
- R. mając na uwadze, że zgodnie z art. 83 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 świadczenia emerytalne i rentowe pokrywane są z budżetu, a państwa członkowskie wspólnie zapewniają wypłacenie takich świadczeń według skali ustanowionej w odniesieniu do finansowania tych wydatków; mając na uwadze, że urzędnicy oddają do budżetu ogólnego 10,25 % swojego wynagrodzenia w ramach wkładu w finansowanie systemu emerytalno-rentowego,
- S. mając na uwadze, że art. 83 rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ustanawia wspólną gwarancję państw członkowskich, co oznacza, że gwarancję tę można wykorzystać w przypadku niewydolności jednego lub kilku państw członkowskich, co jednak nie pozwala na bezpośrednie wyciągnięcie wniosku, że Wspólnoty nie dysponują należnościami emerytalno-rentowymi od państw członkowskich,
- T. mając na uwadze, że rok 2007 był pierwszym rokiem wdrażania instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju,
- U. mając na uwadze, że rok 2007 był Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich, co zwróciło szczególną uwagę na wielorakie formy dyskryminacji, z jaką stykają się kobiety,
- V. mając na uwadze, że ze względu na utrzymujące się nierówności między kobietami a mężczyznami wykorzystanie środków budżetowych ma dla nich odmienne skutki,
- W. mając na uwadze, że Rada w ramach przyszłej procedury budżetowej powinna uwzględniać wyniki i zalecenia związane z absolutorium za rok 2007 i wspierać reformę zmierzającą do wzmocnienia odpowiedzialności państw członkowskich, aby ostatecznie rozwiązać problemy wskazywane od lat przez Trybunał Obrachunkowy,

⁽¹⁾ Rada Unii Europejskiej, nota prezydencji dla delegacji – „An improved sound financial management of EU funds 10284/08 FIN 217”, 3.6.2008 (jedynie w wersji angielskiej).

- X. mając na uwadze, że Komisja, Rada i Parlament, we współpracy z Trybunałem Obrachunkowym, muszą wyznaczyć sobie jako wspólny cel uzyskanie pozytywnego DAS,

GŁÓWNE WNIOSKI

1. z zadowoleniem przyjmuje nowe postępy osiągnięte przez Komisję i niektóre państwa członkowskie w zakresie bardziej efektywnego wykorzystania wspólnotowych środków finansowych oraz całego środowiska kontroli, co znajduje wyraz w poprawie DAS wydanego przez Trybunał Obrachunkowy;
2. z zadowoleniem przyjmuje znaczne postępy w zakresie audytów zrealizowanych przez służby Komisji odpowiedzialne za badania naukowe, dotyczących zarządzania 7. programem ramowym, w porównaniu z poprzednimi programami ramowymi; powtarza, że zarządzanie środkami finansowymi w ramach wspólnej polityki rolnej (WPR) jeszcze się poprawiło, w szczególności dzięki funkcjonowaniu zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli (ZSZiK); głęboko ubolewa, że w 2007 r. Grecja nadal nie spełnia swoich obowiązków w zakresie wdrożenia ZSZiK;
3. odnotowuje, że rok 2007 był pierwszym rokiem zamykania wieloletnich programów na lata 2000–2006 oraz że wiele środków finansowych zostało odzyskanych;
4. odnotowuje znaczne postępy w zarządzaniu finansami w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego, w której poziom błędów obniżony został o ponad 50 % w ciągu 3 lat; zachęca Komisję do dalszych wysiłków na rzecz uproszczenia, aby poprawić wykorzystanie programów przez beneficjentów końcowych;
5. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podjęte przez Komisję w dziedzinie środków finansowych związanych z polityką spójności w zakresie realizacji planu działania na rzecz umocnienia nadzoru Komisji w kontekście zarządzania dzielonego działaniami strukturalnymi, który to plan został przyjęty w kontekście absolutorium za rok 2006; wyraża nadzieję, że pierwsze wyniki wspomnianego powyżej planu działania oraz wysiłki na rzecz uproszczenia będą widoczne w sprawozdaniu rocznym Trybunału Obrachunkowego za 2008 r.;
6. jest w dalszym ciągu zaniepokojony niezdolnością UE do zarządzania kryzysowego; uważa, że Unia traci polityczną rolę kierowniczą, widoczność i odpowiedzialność, gdy korzysta z międzynarodowych funduszy powierniczych, którymi mogłaby zarządzać Komisja, gdyby uwzględniła sprawozdania w sprawie udzielenia absolutorium za rok 2005 i 2006 oraz stworzyła własny instrument umożliwiający działanie po wystąpieniu kryzysu; jest bardzo zaniepokojony brakiem kontroli nad wspólnotowymi środkami finansowymi wykorzystywanymi przez niektóre agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) oraz niechęcią tych agend do zapewnienia monitoringu w przypadkach nadzór finansowych dotyczących wspólnotowych środków finansowych;

KWESTIE HORYZONTALNE

Poświadczenie wiarygodności

7. odnotowuje poprawę wyników kontroli w pojedynczych częściach DAS, lecz ubolewa, że czternasty rok z rządu DAS dostarczone przez Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu rocznym za rok budżetowy 2007 zawiera opinię obejmującą zastrzeżenia co do legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń; zauważa, że według oceny Trybunału Obrachunkowego w licznych obszarach wydatków (rolnictwo i zasoby naturalne, spójność, badania naukowe, energia i transport, pomoc zagraniczna, rozwój, rozszerzenie, edukacja i obywatelstwo) płatności są nadal, choć w różnym stopniu, w istotnym zakresie obciążone błędami;
8. z zadowoleniem zauważa, że zgodnie ze sprawozdaniem Trybunału Obrachunkowego dochody, wydatki administracyjne oraz wydatki związane ze sprawami gospodarczymi i finansowymi, a także wydatki związane z Europejskim Funduszem Rolniczym Gwarancji (EFRG) są wolne od istotnych błędów;
9. stwierdza, że, w szczególności na poziomie systemów kontroli, sytuacja poprawia się, ale poprawa jest zbyt powolna i niedostateczna;

Wiarygodność rozliczeń

10. z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Trybunału Obrachunkowego, według którego roczne sprawozdanie finansowe Wspólnot Europejskich rzetelnie przedstawia, we wszystkich istotnych aspektach, sytuację finansową Wspólnot na dzień 31 grudnia 2007 r., a także wyniki operacji i przepływy pieniężne za kończący się tego dnia rok (rozdział 1, DAS, pkt VII); wzywa jednak Komisję do należytego uwzględnienia uwag przedstawionych przez Trybunał Obrachunkowy w celu poprawy pełności i dokładności podstawowych danych księgowych;
11. uważa za niewłaściwe, aby w rocznym sprawozdaniu przedstawiano ujemny kapitał własny w wysokości – 58 600 000 000 EUR, i zastanawia się, czy kwoty należne od państw członkowskich nie powinny być uznane za wierzytelności, zważywszy, że szacowane 33 500 000 000 EUR na emerytury i renty dla pracowników z pewnością stanowią zobowiązanie; zwraca się o dalsze sprecyzowanie dodatkowych informacji dotyczących pozostałych należnych od państw członkowskich kwot w wysokości 27 900 000 000 EUR; odnotowuje wyjaśnienia księgowego Komisji, zgodnie z którymi zastosowano międzynarodowe standardy księgowości stosowane w sektorze publicznym; proponuje, aby zbadano utworzenie wspólnotowego funduszu emerytalnego w celu zlecenia instytucji zewnętrznej zadań związanych z wywiązywaniem się ze zobowiązań finansowych wobec pracowników;
12. nie wyjaśnia, dlaczego aktywa otrzymane przez Wspólnoty Europejskie i związane z programem GALILEO nie zostały ujęte w rocznym sprawozdaniu ze względu na fakt, że, według sprawozdania Trybunału Obrachunkowego, porozumienia między Europejską Agencją Kosmiczną, Wspólnym Przedsiębiorstwem GALILEO i Organem Nadzoru Europejskiego GNSS (Globalny System Nawigacji Satelitarnej), utworzonym w 2004 r. i mającym przejąć działalność byłego Wspólnego Przedsiębiorstwa GALILEO w dniu 1 stycznia 2007 r., zostały podpisane pod koniec 2007 r.; z tego względu wzywa Komisję do przedstawienia wniosku odnoszącego się do wielkich projektów europejskich (GALILEO lub TEN), które wymagają finansowania wykraczającego poza perspektywę finansowe, i do ich kontroli bez przedłużania ich okresu trwałości;
13. zwraca się o przeanalizowanie możliwości utworzenia w rocznym budżecie rezerwy na duże prace konserwacyjne lub remontowe w budynkach Wspólnot Europejskich ze względu na brak możliwości amortyzacji częściowej budynków, obejmującej elementy odnoszące się do głównych składników rzeczowych środków trwałych wymagających regularnej wymiany; uważa, że rezerwy te powinny zostać uwzględnione w wieloletnich programach konserwacyjnych, których celem jest utrzymanie budynków w dobrym stanie funkcjonowania;
14. zwraca się o dokładne sprawdzenie, czy przy braku powiązań kapitałowych poziom władzy politycznej Wspólnot Europejskich w agencjach objętych konsolidacją sprawozdań finansowych jest zgodny z wymogami ustanowionymi przez międzynarodowe standardy rachunkowości sektora publicznego;
15. wyraża zaniepokojenie i wątpliwości w związku z możliwością powoływania, niezależnie od sytuacji, urzędników wyższego szczebla na ostatni stopień AD 16 bez przypisania im kategorii, jeśli taka możliwość nie jest konkretnie wskazana w planach zatrudnienia, i zwraca się do Komisji o sprecyzowanie takich możliwości zgodnie z regulaminem pracowniczym w kontekście tej konkretnej pozycji budżetowej;

Legalność transakcji leżących u podstaw rozliczeń

16. z zadowoleniem stwierdza, że obszary, w których Komisja wdrożyła odpowiednie systemy nadzoru i kontroli (dochody, zobowiązania i płatności związane z wydatkami administracyjnymi i innymi wydatkami, a także ze sprawami gospodarczymi i finansowymi), są wolne od istotnych błędów, jeśli chodzi o legalność i prawidłowość transakcji leżących u podstaw rozliczeń (rozdział 1, DAS, pkt IX);
17. ubolewa jednak, że w bardzo istotnych obszarach zarządzania budżetem wspólnotowym (wydatki dotyczące rolnictwa oprócz EFRG, spójności, badania naukowe, energia i transport, działania zewnętrzne, edukacja i kultura) Trybunał Obrachunkowy stwierdza raz jeszcze, że z jednej strony skomplikowane lub niejasne wymogi prawne pociągają za sobą dużą liczbę błędów na poziomie końcowego beneficjenta, z drugiej zaś strony wpływają na częściową skuteczność systemów nadzoru i kontroli oraz że ta złożoność nie pozwala na uzyskanie od Trybunału Obrachunkowego pozytywnego DAS (rozdział 1, DAS, pkt X–XI); zwraca się zatem do Komisji o dokonanie analizy określającej zakres problemów i możliwe rozwiązania; w związku z tym podkreśla konieczność uproszczenia obowiązujących zasad i przepisów w sposób umożliwiający uzyskanie pozytywnego DAS;

18. zwraca się do Komisji o wzmocnienie nadzoru nad kontrolami, których prowadzenie powierzono państwom członkowskim, i o dostarczanie im jasnych wytycznych na temat sposobu wykrywania i korygowania błędów oraz przeciwdziałania im, a także stanowczo wzywa Komisję, aby wdrażała, w przypadku gdy systemy kontroli państw członkowskich są nieskuteczne, wszelkie środki mające na celu nakłonienie państw członkowskich do wywiązywania się ze zobowiązań oraz do wprowadzenia niezbędnych ulepszeń, w szczególności stosując zawieszanie płatności i korekty finansowe;

Zarządzanie budżetem – korekty finansowe

19. odnotowuje, że według Trybunału Obrachunkowego w porównaniu z początkiem poprzedniego okresu programowania wykonanie budżetu w zakresie środków na zobowiązania uległo znacznej poprawie w 2007 r., będącym pierwszym rokiem nowego okresu programowania 2007–2013;
20. uważa jednak, że w przypadku dzielonego lub zdecentralizowanego zarządzania Komisja powinna w pełni stosować rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 i przyjąć ostateczną odpowiedzialność za wykonanie budżetu, oraz podkreśla potrzebę dokonywania korekt finansowych, gdy tylko nieskorygowane przez państwa członkowskie nieprawidłowości zostaną wykryte, bez oczekiwania na koniec wieloletniego cyklu;

Odzyskiwanie środków wspólnotowych

21. z niepokojem zauważa problemy z odzyskiwaniem środków wspólnotowych wypłaconych nieregularnie oraz złą jakość dostarczanych danych na temat mechanizmów korekty stosowanych na szczeblu państw członkowskich w odniesieniu do polityki spójności, które to dane są niekiedy sprzeczne lub niekompletne, oraz że w odniesieniu do rolnictwa Trybunał Obrachunkowy ma wątpliwości co do wiarygodności udzielonych informacji (zob. pkt 3.26 i 5.44 rocznego sprawozdania za 2007 r.);
22. podkreśla również znaczenie końcowych decyzji i działań naprawczych w celu wyłączenia z zakresu finansowania wspólnotowego wydatków poniesionych z naruszeniem przepisów wspólnotowych i ponownie zwraca się o określenie dokładnej linii budżetowej i roku, do którego odnoszą się indywidualne przypadki odzyskiwania środków, jak to uczyniono w sektorze rolnictwa i zasobów naturalnych;
23. zwraca się do Komisji o poprawienie wydajności i skuteczności wieloletnich mechanizmów odzyskiwania środków, w tym na szczeblu państw członkowskich, i konsolidację informacji na temat odzyskiwania środków i korekt finansowych, w szczególności w dziedzinie funduszy strukturalnych, w celu dostarczenia wiarygodnych danych liczbowych, które można porównać w odniesieniu do różnych obszarów politycznych i sposobów zarządzania środkami; zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi sprawozdania w załącznikach do rocznego sprawozdania, aby umożliwić podsumowanie tych działań;
24. zwraca się o dokonanie oceny systemu, z uwagi na utrzymywanie się problemów związanych z odzyskiwaniem środków;

Zawieszenie płatności

25. w pełni popiera rygorystyczne stosowanie przez Komisję przepisów w zakresie zawieszenia płatności i z zadowoleniem przyjmuje już rozpoczęte działania mające na celu wstrzymanie przekazywania środków, jeżeli Komisja nie ma bezwzględnej pewności odnośnie do wiarygodności systemów zarządzania i kontroli państwa członkowskiego korzystającego z tych środków;

Roczne podsumowania kontroli, dostępne deklaracje w sprawie zarządzania dzielonego i krajowe deklaracje w sprawie zarządzania

26. z zadowoleniem przyjmuje udostępnienie sporządzanych przez państwa członkowskie rocznych podsumowań kontroli, począwszy od 2008 r., a także ocenę i deklaracje przedstawione w rocznych sprawozdaniach z działalności za 2007 r. dyrekcji generalnych, których dotyczą fundusze strukturalne, oraz wzywa Komisję do podjęcia starań w celu opublikowania tych podsumowań rocznych wraz z odpowiedzią Komisji; jest zdania, że podsumowania roczne sporządzane przez państwa członkowskie są dokumentami publicznymi, w związku z czym powinny być przekazywane właściwej komisji Parlamentu w trakcie procedury udzielania absolutorium;

27. z niepokojem zauważa, że ze względu na rozbieżności w ich prezentacji oraz na brak wartości dodanej podsumowania te w opinii Trybunału Obrachunkowego nie mogą być jeszcze traktowane jako podstawa wiarygodnej oceny funkcjonowania i skuteczności systemów kontroli; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zmienione wytyczne Komisji, mające na celu zapewnienie wyższej jakości podsumowań rocznych za 2008 r. i wzywa Komisję do dalszego ulepszania wytycznych udzielanych państwom członkowskim dotyczących sporządzania ich podsumowań rocznych; jest zdania, że rzetelne podsumowania roczne ograniczą liczbę kontroli na miejscu;
28. w tym kontekście zwraca się do Komisji o zbadanie podsumowań otrzymanych w 2009 r. w celu zoptymalizowania ich wartości dodanej w zakresie uwiarygodnienia funkcjonowania systemów kontroli wewnętrznej istniejących w państwach członkowskich; zwraca się do Komisji, aby zgodnie z art. 86 ust. 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawozdaniu rocznym zawarła analizę podsumowań rocznych przedłożonych przez państwa członkowskie, za punkt odniesienia przyjmując postanowienia porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami;
29. ubolewa, że Komisja nie nadała biegu wnioskowi, zawartemu w rezolucji z dnia 22 kwietnia 2008 r. w sprawie absolutorium z wykonania budżetu na rok budżetowy 2006 ⁽¹⁾, o opracowanie i przekazanie Parlamentowi i Radzie specjalnego dokumentu zawierającego analizę, na podstawie otrzymanych rocznych podsumowań, mocnych i słabych stron krajowych systemów każdego państwa członkowskiego w zakresie zarządzania środkami wspólnotowymi i ich kontroli, a także analizę przeprowadzonych kontroli; ubolewa też, że do tej pory nie otrzymał od Komisji pełnych informacji dotyczących oceny i analizy porównawczej pierwszych przedłożonych podsumowań rocznych; za niezwykle ważne uważa zdanie sprawy z jakości rocznych podsumowań w celu podkreślenia znaczenia procesu, zwłaszcza poprzez określenie wspólnych problemów, możliwych rozwiązań i najlepszych praktyk;
30. zwraca się do Komisji o systematyczne przedstawianie tej jakościowej i ilościowej oceny rocznych podsumowań w sprawozdaniach z działalności oraz o udostępnienie tych informacji wszystkim zainteresowanym stronom oraz opinii publicznej w ramach procesu udzielania absolutorium; oczekuje, że otrzyma pierwszą z tych ocen do września 2009 r., oraz postuluje, aby ta analiza podsumowań krajowych, poza tym, że będzie corocznie formalnie przedstawiana Parlamentowi, była też udostępniana wszystkim krajowym komisjom parlamentarnym ds. rozliczeń publicznych;
31. wzywa Komisję do przeprowadzenia po trzech latach kompleksowej oceny zawierającej analizę „wartości dodanej”, jaką niesie ze sobą sporządzanie rocznych podsumowań dla należytego zarządzania wspólnotowymi środkami finansowymi w państwach członkowskich, oraz ocenę stopnia niezależności audytorów;
32. uważa, że roczne podsumowania, które państwa członkowskie muszą sporządzać każdego roku wraz z rocznymi podsumowaniami kontroli i dostępnymi deklaracji, zgodnie z pkt 44 porozumienia międzyinstytucjonalnego, powinny stanowić pierwszy krok w kierunku wprowadzenia krajowych deklaracji w sprawie zarządzania we wszystkich państwach członkowskich; wzywa Komisję do przedstawienia informacji o działaniach, które podjęła w tym zakresie w związku z poprzednimi rezolucjami w sprawie absolutorium, oraz do pilnego podjęcia wszelkich niezbędnych starań w celu podniesienia statusu rocznych podsumowań, tak aby miały one takie samo znaczenie polityczne, jak krajowe deklaracje w sprawie zarządzania; jest zdania, że Komisja powinna wykorzystać swoją inicjatywę prawodawczą i przedstawić wniosek dotyczący decyzji Rady wprowadzającej obowiązek przedkładania krajowych deklaracji;
33. z zadowoleniem zauważa, że państwa członkowskie (Dania, Niemcy, Szwecja, Zjednoczone Królestwo) powzięły inicjatywę zatwierdzenia przyjęcia krajowej deklaracji w sprawie zarządzania wspólnotowymi środkami finansowymi, ale ubolewa, że pomimo tych inicjatyw większość pozostałych państw członkowskich sprzeciwia się jej wprowadzeniu, a Austria, Belgia, Bułgaria, Cypr, Republika Czeska, Niemcy, Estonia, Grecja, Hiszpania, Finlandia, Francja, Węgry, Irlandia, Włochy, Litwa, Luksemburg, Łotwa, Malta, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowenia i Słowacja nie podjęły dotąd działań w celu opracowania skutecznego systemu krajowych deklaracji;
34. zwraca się, na mocy art. 248 ust. 3 traktatu WE, o podkreślenie, w odniesieniu do kontroli zarządzania dzielonego, współpracy między krajowymi organami kontroli i Europejskim Trybunałem Obrachunkowym; proponuje, aby krajowe organy kontroli, działając w funkcji niezależnych audytorów zewnętrzni i przestrzegając międzynarodowych standardów kontroli, skontrolowały wydawanie krajowych zaświadczeń o przeprowadzeniu kontroli w zakresie zarządzania wspólnotowymi środkami finansowymi rządów państw członkowskich, aby przedstawić je w procesie udzielania absolutorium zgodnie z właściwą procedurą międzyinstytucjonalną;

(¹) Dz.U. L 88 z 31.3.2009, s. 25.

Systemy kontroli

Plan działania na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej

35. z zadowoleniem przyjmuje ogólne postępy poczynione przy realizacji planu działań oraz fakt, że większość działań została wdrożona, a większość luk zidentyfikowanych w planie działań usunięta;
36. wyraża zaniepokojenie powtarzającą się krytyką Trybunału Obrachunkowego dotyczącą niezadowalającej jakości kontroli przeprowadzanych w państwach członkowskich; z niepokojem odnotowuje skargi beneficjentów i krajowych organów kontroli na liczbę kontroli i koszty;
37. z niepokojem odnotowuje także krytykę beneficjentów odnośnie do ilości podręczników, wskazówek (*guidance notes*), dokumentów roboczych i zasad uczestnictwa mających zastosowanie w przypadku dotacji; wzywa do konsolidacji tych dokumentów i do dyskusji z Parlamentem w celu uproszczenia zasad wdrażania;
38. zdecydowanie twierdzi, że systemy kontroli stanowią odzwierciedlenie złożoności przepisów i zasad na różnych, czasami pokrywających się szczeblach; wzywa zatem Komisję do przyspieszenia procesu ich upraszczania z pełnym udziałem Parlamentu; zwraca się do państw członkowskich i regionów o podjęcie takich samych wysiłków;
39. zwraca się do Komisji o dokonanie przeglądu warunków stosowania metody ryczałtowej w celu uzyskania większej wiarygodności z korzyścią dla beneficjentów; uważa za niedopuszczalne podważenie *ex post* wyboru ryczałtów;
40. ubolewa, że działanie nr 4 planu działania na rzecz zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, dotyczące zainicjowania międzyinstytucjonalnych rozmów w sprawie podstawowych zasad, jakie należy uwzględnić w przypadku dopuszczalnego ryzyka w transakcjach leżących u podstaw rozliczeń, zostało wdrożone tak późno;
41. przypomina w tym kontekście znaczenie działania nr 10 wyżej wspomnianego planu działania, które ma na celu przeprowadzenie „analizy dotyczącej kosztów kontroli”, ponieważ „konieczne jest zapewnienie właściwej równowagi między kosztami kontroli a wynikającymi z nich korzyściami”;
42. oczekuje również, że informacje na temat jakości kontroli w państwach członkowskich i jej poprawy będą ponownie uwzględniane w rocznych sprawozdaniach z działalności dyrekcji generalnych oraz zwraca się o klasyfikację wszystkich agencji płatniczych i jednostek certyfikujących przez Komisję;
43. zwraca się do Komisji o systematyczne przedstawianie oceny systemu ZSiK oraz postuluje, aby roczne sprawozdania z działalności i sprawozdanie podsumowujące w większym stopniu obejmowały systemy usług Komisji i państw członkowskich objęte zarządzaniem dzielonym, szczególnie jeśli chodzi o jakość techniczną i kwestie etyczne, np. poziom niezależności krajowych organów kontroli;
44. zwraca się do Komisji o bardziej kompletną i wyczerpującą ocenę kosztów środków przeznaczonych na systemy kontroli w zależności od obszaru wydatków – dotyczy to wszystkich obszarów wydatków Unii, w formie wymaganej przez Parlament w rezolucjach w sprawie absolutorium za lata ubiegłe oraz z uwzględnieniem koncepcji zakładającej uzyskanie wyników;
45. zwraca się również do Komisji o przeanalizowanie, na podstawie otrzymanych rocznych podsumowań, mocnych i słabych stron krajowych systemów poszczególnych państw członkowskich w zakresie zarządzania i kontroli w odniesieniu do wspólnotowych środków finansowych, której to analizie towarzyszyć będzie ocena kosztu krajowych systemów kontroli wspólnotowych środków finansowych; przypomina Komisji o jej zobowiązaniu do poprawy jakości rocznych podsumowań państw członkowskich, aby stały się one użytecznymi narzędziami pozwalającymi na zmniejszenie ryzyka błędów w przyszłych latach; zwraca się do Komisji o wywiązanie się z tego zobowiązania;
46. zauważa, że ta analiza porównawcza powinna być przekazana Parlamentowi, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu na przełomie lat 2009 i 2010 r. i powinna stanowić podstawę rozmów międzyinstytucjonalnych na temat dopuszczalnego ryzyka błędów;

47. zauważa, że o ile „dopuszczalne ryzyko błędu” jest podstawowym pojęciem w odniesieniu do zintegrowanych ram kontroli wewnętrznej, które muszą zostać uwzględnione przez Trybunał Obrachunkowy w momencie wydawania DAS, zgodnie z opinią Trybunału Obrachunkowego nr 4/2006 w sprawie projektu rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, to pozostaje jeszcze problem zdefiniowania sposobu, w jaki ten poziom dopuszczalnego ryzyka powinien zostać określony;

Dopuszczalne ryzyko błędu

48. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnej interpretacji pojęcia dopuszczalnego ryzyka błędu jako solidnej podstawy metodologicznej dla ekonomicznej analizy dopuszczalnego poziomu ryzyka i oczekuje, że Komisja uzupełni te prace podczas opracowywania wniosku w sprawie dopuszczalnego poziomu ryzyka w podziale na dziedziny budżetu; uznaje w tym kontekście znaczenie tego komunikatu jako głównej podstawy rozważań, ze ściśle ekonomicznego punktu widzenia, na temat „dopuszczalnego poziomu ryzyka” dla dwóch obszarów wydatków Unii, a mianowicie funduszy strukturalnych i EFRROW; wzywa jednak do tego, aby dialog między audytorem zewnętrznym a kontrolowanym podmiotem był zgodny z międzynarodowymi standardami kontroli, według których to do audytora zewnętrznego należy ocena ryzyka, na podstawie której wyda on swoją opinię na temat wyboru procedur kontroli;
49. ubolewa, że w wyżej wspomnianym komunikacie Komisja zgłasza problemy z uzyskaniem wystarczająco wiarygodnych informacji od państw członkowskich, i uważa, że ta ocena szkodzi wizerunkowi Unii;
50. ma wątpliwości odnośnie do wiarygodności informacji dostarczanych przez państwa członkowskie i zwraca się do Komisji o ponowne zgromadzenie danych liczbowych oraz, przy wsparciu technicznym Trybunału Obrachunkowego, ich dokładną analizę natychmiast po odnotowaniu odczuwalnych skutków uregulowań prawnych w odniesieniu do okresu 2007–2013 oraz o przekazanie tej analizy Parlamentowi i Radzie przed końcem 2011 r.;
51. stwierdza, że określenie dopuszczalnego poziomu ryzyka jest bardzo ważne i niezwykle złożone; uważa, że dopuszczalny poziom ryzyka powinien być ściśle związany z dokładną analizą stosunku pomiędzy kosztami a skutecznością systemów kontroli Komisji i państw członkowskich w odniesieniu do wszystkich obszarów wydatków wspólnotowych;
52. uwzględniając pilność dalszego analizowania kosztów i korzyści z prowadzenia kontroli, zwraca się do Komisji o przeprowadzenie, przy wsparciu technicznym Trybunału Obrachunkowego, dokładnej analizy w obszarach badań, stosunków zewnętrznych i wydatków administracyjnych oraz o sporządzenie na ten temat sprawozdania przed końcem roku 2010;
53. uważa, że kwoty europejskich środków finansowych utraconych z powodu błędów powinny być również brane pod uwagę przy określaniu dopuszczalnego poziomu błędów;
54. uważa, że należy doprowadzić do sformułowania konkretnych propozycji dotyczących poprawy zarządzania wydatkami wspólnotowymi i ich kontroli, a nawet do pewnej harmonizacji niektórych aspektów, oraz proponuje, aby Parlament przyznał Komisji, przy okazji następnej procedury budżetowej, środki niezbędne do przeprowadzenia analizy;
55. zwraca się do Komisji o niezwłoczne przedstawienie propozycji zmierzających do osiągnięcia celu, jakim jest uzyskanie pozytywnego DAS;

Przejrzystość

56. przypomina, że Komisja postanowiła rozpocząć prowadzenie dobrowolnego rejestru lobbystów oraz dokonać oceny systemu po upływie jednego roku; ma świadomość, że traktat z Lizbony zapewnia podstawę prawną do stworzenia obowiązkowego rejestru; przypomina, że obecny rejestr Parlamentu jest już obowiązkowy oraz że ewentualny wspólny rejestr miałby faktycznie charakter obowiązkowy, ponieważ rejestracja jest w każdym przypadku warunkiem uzyskania dostępu do Parlamentu;
57. ubolewa, że nie doszło do spełnienia postulatu Parlamentu dotyczącego nowego kodeksu postępowania członków Komisji, który miał na celu poprawę i bardziej precyzyjne określenie ich indywidualnych i zbiorowych obowiązków politycznych oraz odpowiedzialności za ich decyzje i realizację polityk przez ich służby;

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 z 9.11.2006, s. 2.

58. ponownie przypomina, że Komisja odpowiada za zapewnienie kompletności, możliwości wyszukiwania i porównywalności danych dotyczących beneficjentów finansowania wspólnotowego, i ubolewa, że cel ten nie został jeszcze osiągnięty;
59. ponownie przypomina znaczenie całkowitej przejrzystości i jawności w przypadku pracowników gabinetów członków Komisji, którzy nie są zatrudniani zgodnie z regulaminem pracowniczym;
60. odnotowuje, że publikowanie list beneficjentów funduszy europejskich jest obowiązkowe od roku budżetowego 2007; zauważa z ubolewaniem, że Parlament nie ma ogólnej wizji ani odnośnie do publikowania list, ani do szczegółów dotyczących beneficjentów i ich projektów; wzywa Komisję do dokonania oceny użyteczności danych publikowanych przez państwa członkowskie w świetle określonych celów politycznych;
61. jest zaskoczony, że Komisja zaproponowała wkład na cele centrum sportowego Parlamentu w wysokości 1 500 000 EUR z pozabudżetowych rachunków bankowych Komisji związanych z byłym sklepem Economat (COM(2008) 692) i nie pochwała tego sposobu usiłowania uzyskania zgody Parlamentu na wykorzystanie środków; przypomina ust. 6 swojej wyżej wymienionej rezolucji z dnia 24 kwietnia 2007 r. w sprawie absolutorium za rok budżetowy 2005 r. i ust. 6 i 7 swojej rezolucji z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie absolutorium za rok budżetowy 2004 ⁽¹⁾; wzywa Komisję do zapisania środków z pozabudżetowych rachunków bankowych związanych z byłym sklepem Economat w zwykłym budżecie przed przedstawieniem propozycji ich wykorzystania;
62. przypomina Komisji, że przed następnymi wyborami europejskimi powinna funkcjonować kompleksowa, łatwo dostępna dla szerokiej publiczności baza danych zawierająca informacje o wszystkich końcowych beneficjentach finansowania wspólnotowego;

Rozporządzenie finansowe

63. z zadowoleniem stwierdza, że proces uproszczenia rozpoczęty podczas ostatniego przeglądu rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 przyniósł oczekiwane rezultaty w odniesieniu do zamówień publicznych;
64. zauważa jednak, że kroki podjęte w odniesieniu do dotacji okazały się skuteczne jedynie częściowo; zwraca się do Komisji o przedstawienie do dnia 1 stycznia 2010 r. wniosków dotyczących zmienionego i w pełni skonsolidowanego rozporządzenia finansowego wraz z rozdziałami odnoszącymi się do konkretnych programów wydatków, które to rozporządzenie będzie łączyć wszystkie wymogi, jakie beneficjent danego programu musi spełnić, w ramach jednego kompleksowego źródła oraz wraz z dalszymi uproszczeniami w odniesieniu do przyznawania i kontrolowania dotacji; zwraca się, zgodnie z art. 184 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, o wszczęcie postępowania pojednawczego w odniesieniu do następnego z odbywających się co trzy lata przeglądów tegoż rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002;
65. zachęca Komisję do tego, by na początkowym etapie przeprowadziła konsultacje z innymi instytucjami, które obowiązują rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002;

Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

66. z niepokojem odnosi się do warunków pracy OLAF; zwraca się do Komisji o zapewnienie OLAF bezpośredniego dostępu do swoich baz danych, podczas prowadzonych przez ten urząd dochodzeń, w celu bezzwłocznego umożliwienia wszczęcia dochodzeń i zarządzania nimi;
67. wzywa również do zapewnienia, aby państwa trzecie będące beneficjentami udzieliły OLAF wymaganego wsparcia podczas kontroli na miejscu, jak również istotnych informacji na temat monitorowania następstw prowadzonych dochodzeń; zwraca się do Komisji o zagwarantowanie, że wszelkie przyszłe kontakty będą określać, iż organy odnośnych państw mają w pełni współpracować z OLAF;
68. z poważnym zaniepokojeniem zauważa, że zaledwie 6,7 % wszystkich przypadków „działań sądowych” podejmowanych przez OLAF zakończyło się wszczęciem postępowań sądowych; zdaje sobie sprawę, że w 2007 r. 60 % wszystkich przypadków, którymi zajmował się OLAF, zawierało zalecenie „działań sądowych”; uznaje, że ta niedopuszczalna sytuacja prowadzi do osłabienia państwa prawa i zaufania obywateli oraz że skorzystać na niej mogą jedynie osoby dopuszczające się nadużyć; zdecydowanie więc zaleca Komisji, aby wykorzystwała wszystkie przewidziane w traktatach środki, by zapewnić skuteczną współpracę organów krajowych w ramach zwalczania nadużyć we Wspólnocie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 340 z 6.12.2006, s. 5.

69. stwierdza z zaniepokojeniem, że w latach 2006–2008, jedynie 37 z 222 przypadków dochodzeń wewnętrznych zakończyło się postępowaniem dyscyplinarnym oraz że spośród tych 37 przypadków tylko 2 wywołały rzeczywiste skutki, podczas gdy 3 dochodzenia zostały wstrzymane ze względu na brak dowodów, a pozostałe 32 dochodzenia – czyli 87 % – do dziś nie zostały rozstrzygnięte; zwraca się do Komisji, aby zobowiązała się do traktowania przypadków dochodzeń dyscyplinarnych z takim samym zaangażowaniem, jak przypadków dochodzeń zewnętrznych oraz doprowadziła do rozstrzygnięcia przypadków, wobec których nie wszczęto jeszcze skutecznego postępowania dyscyplinarnego;
70. zwraca się ponownie do Komisji, aby ustanowiła mechanizm wymiany informacji między OLAF a państwami członkowskimi na temat podjętych kroków w sprawach dochodzeń wspólnotowych dotyczących nadużyć finansowych; w szczególności wzywa Komisję do zapewnienia, aby krajowe władze sądowe regularnie informowały OLAF, w oparciu o sprawozdanie z postępów, o wynikach postępowań sądowych dotyczących zwalczania nadużyć we Wspólnocie wszczętych w wyniku przekazania sprawy przez OLAF;

KWESTIE SEKTOROWE

Zasoby własne

71. stwierdza, że zgodnie z informacją przekazaną przez Komisję (zob. odpowiedź na pytanie pisemne E-5221/08) we wrześniu-październiku 2008 r. wszystkie 27 państw członkowskich po raz pierwszy uwzględniło informacje dotyczące podziału usług pośrednictwa finansowego mierzonych pośrednio (FISIM) w swoich danych dotyczących rachunków krajowych; zgodnie z tymi danymi po zastosowaniu podziału FISIM wzrost dochodu narodowego brutto (DNB) 27 państw członkowskich Unii (UE-27) wyniósł 149 200 000 000 EUR w 2007 r. (tzn. 1,2 % DNB państw UE-27); zatem z uwagi na zastosowanie tej nowej koncepcji statystycznej DNB wzrósł o kwotę zdecydowanie przewyższającą wielkość całego budżetu Unii;
72. zwraca uwagę na ust. 93 swojej wyżej wymienionej rezolucji z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie udzielenia absolutorium za 2005 r., w której podkreślił, że FISIM umieszczone w zasobach własnych DNB zostaną automatycznie uwzględnione w decyzji dotyczącej zasobów własnych, ponieważ we wniosku dotyczącym decyzji Rady (COM(2006) 99) Komisja nie umieściła żadnych zastrzeżeń w tej sprawie;
73. stwierdza, że również Rada, przyjmując decyzję 2007/436/WE, Euratom z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich⁽¹⁾ na podstawie wniosku Komisji (COM(2006) 99) nie umieściła w niej żadnych zastrzeżeń w sprawie FISIM; z tego względu oczekuje, że wraz z wejściem w życie nowej decyzji w sprawie zasobów własnych ze skutkiem wstecznym od dnia 1 stycznia 2007 r. przy obliczaniu zasobów własnych Wspólnot będą wykorzystywane dane DNB, uwzględniające FISIM, oraz że na tej podstawie zostaną ponownie przeliczone płatności już wykonane przez państwa członkowskie bądź należne w przyszłości;

Rolnictwo i zasoby naturalne

74. z niepokojem zauważa, że Trybunał Obrachunkowy ustalił, że w transakcjach leżących u podstaw wydatków zadeklarowanych w ramach tej grupy działań politycznych występuje, w ujęciu całościowym, istotny poziom błędów w zakresie legalności lub prawidłowości (zob. pkt 5.12 i 5.13 rocznego sprawozdania za 2007 r.), odnotowuje też problemy stwierdzone przez Trybunał Obrachunkowy na poziomie końcowego beneficjenta oraz fakt, że około 20 % płatności skontrolowanych na poziomie beneficjentów końcowych ponownie okazało się płatnościami nieprawidłowymi; odnotowuje jednak zmniejszanie się częstotliwości występowania błędów oraz ograniczony wpływ finansowy tych błędów (0,83 % odnośnych wydatków);
75. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że wydatki w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich, a w szczególności wydatki na programy rolnośrodowiskowe, są w większym stopniu narażone na częste błędy oraz że ponownie okazało się, iż kontrole prowadzono nieodpowiednio, ze względu na skomplikowane zasady i nieprecyzyjne zdefiniowanie warunków kwalifikowalności w niektórych przepisach krajowych, co niekorzystnie wpływa na jakość kontroli; wzywa Komisję do uproszczenia, wzmocnienia i ujednolicenia przepisów dotyczących kontroli;

(1) Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

76. stwierdza jednak, że Trybunał Obrachunkowy ustalił, że ZSZiK nadal skutecznie ogranicza ryzyko nieprawidłowych wydatków, jeśli jest właściwie stosowany oraz jeśli wprowadzane są do niego dokładne i wiarygodne dane dotyczące płatności realizowanych w ramach systemu płatności jednolitej na podstawie przyznaných uprawnień (zob. pkt 5.20 i 5.21 rocznego sprawozdania za 2007 r.);
77. jest zaniepokojony krytyką Trybunału Obrachunkowego odnośnie do błędów w interpretacji przepisów i stwierdzeniem, że jeśli błędy nie zostaną skorygowane, to ich skumulowany efekt po kilku latach będzie znaczny, oraz zwraca się do Komisji o jak najszybsze podjęcie odpowiednich środków, polegających przynajmniej na uproszczeniu polityki i zapewnieniu bardziej jasnych i spójnych systemów kontroli, w celu skorygowania wspomnianych błędów, a także o poinformowanie Parlamentu pod koniec 2009 r. o podjętych środkach;
78. uważa za niedopuszczalne istnienie problemów, stwierdzonych przez Trybunał Obrachunkowy, we wdrażaniu zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli w Grecji oraz popiera zamiar Komisji, co zostało oświadczone wobec odpowiedzialnej komisji parlamentarnej, rygorystycznego stosowania aktualnego prawodawstwa w sprawie zawieszenia płatności, jeżeli rząd grecki nie zaradzi istniejącym problemom w podanych terminach; wzywa do zawieszenia płatności, jeżeli władze greckie nie będą w stanie wykazać do dnia 31 grudnia 2009 r., że problemy zostały rozwiązane.
79. z niepokojem odnotowuje poważne niedociągnięcia stwierdzone przez Trybunał Obrachunkowy w systemach kontroli wielu państw członkowskich, dotyczące rozwoju obszarów wiejskich, ze względu na to, że w przepisy krajowe nieprecyzyjnie definiują niektóre warunki kwalifikowalności i że zasady są często skomplikowane, co niekorzystnie wpływa na jakość kontroli;
80. ubolewa także, że jeśli chodzi o zarządzanie i kontrolę w odniesieniu do systemu płatności jednolitej, Trybunał Obrachunkowy stwierdza w kilku „starych” państwach członkowskich uchybienia dotyczące systemów kontroli w tej dziedzinie (w Niderlandach, Portugalii, Zjednoczonym Królestwie, Francji i Hiszpanii – zob. pkt 5.26 rocznego sprawozdania za 2007 r.), a także szereg uchybień systemowych w kontrolach kwalifikowalności w zakresie pomocy obszarowej w Grecji, Włoszech, Hiszpanii, Zjednoczonym Królestwie, Francji i Niderlandach (zob. załączniki 5.1.1 i 5.1.2 do rocznego sprawozdania za 2007 r.); odnotowuje odpowiedzi Komisji, w których podważa ona obraz sytuacji przedstawiony przez Trybunał Obrachunkowy;
81. stanowczo zwraca się do państw członkowskich, aby we współpracy z Komisją zintensyfikowały kontrole, szczególnie w zakresie przestrzegania przez beneficjentów zasad kwalifikowalności; wzywa Komisję, aby w miarę możliwości sprecyzowała i uprościła te zasady;
82. ubolewa, że w 2007 r. Trybunał Obrachunkowy stwierdził ponownie te same ograniczenia nieodłączone związane z systemem rozliczenia rachunków, takie jak retroaktywny i wieloletni charakter rozliczania zgodności rachunków oraz brak wyraźnego związku pomiędzy odzyskanymi tą drogą kwotami a rzeczywistymi kwotami nieprawidłowych płatności (zob. pkt 5.47 rocznego sprawozdania za 2007 r.);
83. mając na uwadze, że od kilku lat Trybunał Obrachunkowy wyraża się bardzo krytycznie na temat tego samego problemu, uważa, że Komisja powinna zaproponować środki pozwalające na zmianę systemu w taki sposób, aby można było ustalić wiarygodny związek między odzyskanymi środkami a kwotami nieprawidłowych płatności oraz zapewnić w miarę możliwości, aby beneficjenci końcowi, a nie podatnicy, pokryli koszty korekt finansowych i aby wobec państw członkowskich, które nie wywiązują się ze swoich zobowiązań, zastosowano korekty ryczałtowe;

Dopłaty połowowe

84. z zadowoleniem zauważa, że niektóre państwa członkowskie ujawniły nazwy beneficjentów, nazwy odnośnych operacji i kwoty finansowania publicznego (wspólnotowego i krajowego), oraz pozytywnie ocenia stronę internetową Komisji, która zawiera łącza do źródeł informacji państw członkowskich;

85. zwraca się jednak do Komisji o dopilnowanie, by wszystkie państwa członkowskie spełniły wymogi określone w art. 53 lit. b) i art. 53b ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 oraz w art. 31 akapit drugi lit. d) rozporządzenia (WE) nr 498/2007 ⁽¹⁾;
86. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2008) 721), mający na celu stworzenie prawnej możliwości zawieszenia lub ograniczenia pomocy dla państw członkowskich, które nieprawidłowo wdrażają przepisy wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb);
87. domaga się jednak, aby Komisja zaproponowała również wyłączenie państw członkowskich, które nieprawidłowo wdrażają przepisy WPRyb, z korzystania z umów o współpracy partnerskiej w zakresie rybołówstwa;
88. domaga się od Komisji wprowadzenia przepisów wspólnotowych, które uniemożliwiałyby wszystkim właścicielom statków skazanym za poważne naruszenia, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1447/1999 ⁽²⁾, uzyskanie pomocy wspólnotowej w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego lub korzystanie z umów o współpracy partnerskiej w zakresie rybołówstwa;
89. domaga się od Komisji zadbania, aby pomoc wspólnotowa nie była wykorzystywana na modernizację segmentów floty charakteryzujących się nadmiernymi zdolnościami połowowymi;
90. przypomina Komisji o jej zobowiązaniu – w ramach strategii zrównoważonego rozwoju UE zatwierdzonej przez Radę Europejską w Göteborgu w czerwcu 2001 r. i zmienionej przez Radę Europejską w Wiedniu w czerwcu 2006 r. – do zniesienia dopłat szkodliwych dla środowiska naturalnego i do przedstawienia do 2008 r. planu reformy tych dopłat w poszczególnych sektorach z myślą o ich zniesieniu;

Spójność

91. z niepokojem odnotowuje, że według szacunków Trybunału Obrachunkowego co najmniej 11 % całkowitej kwoty zwrotów związanych z przedsięwzięciami z zakresu polityki strukturalnej nie powinno być wypłacone;
92. odnotowuje, że Komisja nie kwestionuje tego 11 % odsetka;
93. stwierdza, że liczba kontroli przeprowadzonych przez Trybunał Obrachunkowy wydaje się mała w stosunku do liczby płatności na rzecz beneficjentów końcowych (np. w odniesieniu do celu spójności Trybunał Obrachunkowy przeprowadził kontrolę 180 płatności okresowych według pkt 6.21 rocznego sprawozdania za 2007 r. na kilkaset tysięcy płatności na rzecz beneficjentów końcowych), lecz odnotowuje, że ta metodologia kontroli jest zgodna z międzynarodowymi standardami kontroli, w świetle opinii przedstawionej w sprawozdaniu międzynarodowej wzajemnej weryfikacji Trybunału Obrachunkowego, zrealizowanym przez zespół doświadczonych audytorów z zakresu finansów i wydajności z najwyższych organów kontroli Austrii, Kanady, Norwegii i Portugalii;
94. docenia poprawę wyników ogólnej oceny systemów nadzoru i kontroli zawartych w sprawozdaniu rocznym Trybunału Obrachunkowego, lecz ubolewa, że mimo ciągłych starań Komisji systemy zarządzania i kontroli, zarówno na szczeblu państw członkowskich, jak i na szczeblu nadzoru Komisji nie są jeszcze wystarczająco skuteczne, aby ograniczyć ryzyko błędów, i zwraca się do Komisji, aby na początku 2010 r. przedstawiła Parlamentowi informacje na temat dodatkowych działań przeprowadzonych w 2009 r. i pierwszych rezultatów działań realizowanych w ramach wspomnianego powyżej planu działania;
95. z dużym zaniepokojeniem zauważa, że wykorzystanie środków z funduszy regionalnych i Funduszy Spójności obniżyło się do niedopuszczalnie niskiego poziomu, i wzywa Komisję do kontynuowania procesu dokonywania zmian oraz bezwzględnego uproszczenia obowiązujących przepisów;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 498/2007 z dnia 26 marca 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1198/2006 w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego (Dz.U. L 120 z 10.5.2007, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1447/1999 z dnia 24 czerwca 1999 r. ustanawiające wykaz rodzajów zachowań, które poważnie naruszają zasady wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 167 z 2.7.1999, s. 5).

96. przypomina również Komisji zalecenie Trybunału Obrachunkowego, aby wykorzystać, w miarę możliwości i nie podważając przy tym efektywności wydatków, sposoby uproszczenia przewidziane w przepisach mających zastosowanie do wydatków, i wzywa ją do refleksji nad nowymi sposobami uproszczenia, które mogłyby zostać przyjęte wraz z informatyzacją systemu; w tym kontekście pozytywnie ocenia utworzenie przez Komisję grupy roboczej ds. uproszczenia, i oczekuje, że Komisja przedstawi konkretne propozycje dotyczące uproszczenia na lata 2007–2013 na podstawie rezultatów prac grupy roboczej ds. uproszczenia;
97. zwraca się również do Komisji o oszacowanie pozytywnego wpływu polityki spójności w podziale na państwa członkowskie i o przedstawienie sprawozdania na temat jej wartości dodanej tej polityki szczeblu Unii;
98. z niepokojem odnotowuje, że w latach 2000–2006 w Europejskim Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) 95,47 % korekt finansowych dotyczyło Hiszpanii (59,07 %), Włoch (31,97 %) i Zjednoczonego Królestwa (4,43 %); odnotowuje, że 22 państwa członkowskie są odpowiedzialne za 4,53 % korekt finansowych; zwraca się do Komisji o dostosowanie wymagań dotyczących kontroli do częstotliwości i ciężaru błędów w państwach członkowskich, których ten problem dotyka w największym stopniu; wzywa również Komisję do poinformowania go o działaniach podjętych w odpowiedzi na wysokie poziomy błędów w tych trzech państwach członkowskich;
99. z niepokojem odnotowuje, że w latach 2000–2006 w Funduszu Spójności 95,92 % korekt finansowych dotyczyło Grecji (53,06 %) i Hiszpanii (42,86 %); odnotowuje, że 23 państwa członkowskie są odpowiedzialne za 4,08 % korekt finansowych; zwraca się do Komisji o dostosowanie wymagań dotyczących kontroli do częstotliwości i ciężaru błędów w państwach członkowskich, których ten problem dotyka w największym stopniu; wzywa również Komisję do poinformowania go o działaniach podjętych w odpowiedzi na wysokie poziomy błędów w tych dwóch państwach członkowskich;
100. z niepokojem odnotowuje, że w latach 2000–2006 w Europejskim Funduszu Społecznym 84,28 % korekt finansowych dotyczyło Hiszpanii (46,42 %) i Włoch (37,86 %); odnotowuje, że 23 państwa członkowskie są odpowiedzialne za 15,72 % korekt finansowych; zwraca się do Komisji o dostosowanie wymagań dotyczących kontroli do częstotliwości i ciężaru błędów w państwach członkowskich, których ten problem dotyka w największym stopniu; wzywa również Komisję do poinformowania go o działaniach podjętych w odpowiedzi na wysokie poziomy błędów w tych dwóch państwach członkowskich;
101. docenia przedstawiane przez Komisję w ciągu 2008 r. regularne kwartalne sprawozdania dotyczące korekt finansowych wynikających z jej własnych działań kontrolnych lub z działań kontrolnych Trybunału Obrachunkowego; zwraca się do Komisji, aby nadal stosowała korekty finansowe, zgodnie z obowiązującymi przepisami, aby uniknąć wcześniej zgłoszonych ewentualnych nieprawidłowych wydatków oraz wdrożyć rygorystyczne procedury zamknięcia w przypadku programów EFRR, Funduszu Spójności i Funduszu Społecznego na lata 2000–2006, tak aby w chwili zamknięcia takie wydatki zostały w dużej mierze usunięte z tych programów; zwraca się również do Komisji, aby nadal udzielała mu szczegółowych informacji na temat zastosowanych korekt finansowych oraz, zaraz po wszczęciu procedury zamknięcia, dostarczyła szacunkowe dane odnośnie do poziomu błędów pozostałych w programach zamkniętych w ten sposób;
102. zwraca się do Komisji, aby kontynuowała identyfikowanie, w rocznych sprawozdaniach z działalności, problemów związanych z kontrolą zarządzania dzielonego w państwach członkowskich, w tym na szczeblu instytucji płatniczych, w celu określenia konkretnych niedociągnięć w odniesieniu do państw członkowskich i programów, oraz aby zastrzeżenia były bezpośrednio związane z tymi problemami; zwraca się do Komisji o sporządzenie rocznej klasyfikacji państw członkowskich dla każdego funduszu europejskiego i przekazanie jej Parlamentowi wraz z ustalonym poziomem błędów oraz zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o sporządzenie takiej samej listy zgodnie z jego kontrolami;
103. zwraca się do Komisji, jako końcowego podmiotu odpowiedzialnego za należyte zarządzanie środkami wspólnotowymi, aby wobec braku gwarancji ze strony danego państwa członkowskiego dbała o ścisłe stosowanie wspólnotowych przepisów dotyczących zawieszania płatności;
104. zauważa, że sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego dotyczące roku budżetowego 2007 obejmuje obecnie tylko przedsięwzięcia z okresu 2000–2006, ponieważ rok 2007 stanowił głównie etap przygotowawczy do wdrożenia programów na lata 2007–2013; podkreśla zatem, że nie można jeszcze ocenić skutków stosowania nowych zasad określonych na okres programowania 2007–2013, które są prostsze i bardziej rygorystyczne niż zasady obowiązujące do 2006 r.;

105. zaznacza, że polityka spójności w dalszym ciągu stanowi jedną z głównych strategii politycznych Unii; podkreśla ważną rolę tej polityki w reagowaniu przez Unię na kryzys finansowy oraz jej kluczową pozycję w ramach europejskiego planu naprawy gospodarczej; z zadowoleniem przyjmuje zatem działania proponowane przez Komisję, które mają na celu ułatwienie i przyspieszenie realizacji programów na rzecz spójności;
106. zauważa, że takie upraszczające procedury są kluczowe dla redukcji obciążenia administracyjnego na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym; podkreśla jednak wagę zagwarantowania, że takie upraszczające procedury przyczynią się do zmniejszenia występowania błędów w przyszłości;
107. popiera deklarowane przez Komisję stanowisko na temat korekt finansowych, zgodnie z którym wieloletni system korygujący może wykrywać i korygować nieprawidłowości; zauważa, że Komisja stale weryfikuje dostarczane przez państwa członkowskie dane dotyczące kompletności i dokładności systemu oraz że odnotowano wyraźne postępy w przekazywaniu wiarygodnych informacji na temat korekt stosowanych przez państwa członkowskie;
108. odnotowuje poziom błędów znalezionych przez Trybunał Obrachunkowy i dostrzega różnice interpretacyjne między Trybunałem Obrachunkowym a Komisją w odniesieniu do kwoty, która nie powinna być podlegać zwrotowi (w szczególności różnicę w interpretowaniu zasad odnoszących się do kwalifikowalności wydatków); podkreśla potrzebę dalszego sprecyzowania tej kwestii oraz zwraca się o harmonizację interpretacji zasad dotyczących stosowania korekt finansowych; wzywa także państwa członkowskie, które nie dopełniły jeszcze tej formalności, do jak najszybszego dostarczenia rocznych krajowych deklaracji w sprawie wydatków ponoszonych w ramach wspólnego zarządzania;
109. wyraża pewną satysfakcję z widocznej poprawy statystyk systemów kontrolnych państw członkowskich, ale ubolewa, że w wielu systemach kontrolnych państw członkowskich nadal występuje ryzyko nieprawidłowości w wypłatach; uważa, że konieczna jest dalsza poprawa skuteczności systemów kontroli na pierwszym poziomie na szczeblu krajowym i niższym; podkreśla w związku z tym ważną kontrolną rolę Komisji;
110. podkreśla, że poziom błędów wskazany w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego nie musi konieczne świadczyć o nadużyciach i w związku z tym wzywa Komisję i Trybunał Obrachunkowy do dokonania jasnego rozróżnienia w tym względzie w kolejnych dokumentach;
111. wyraża ubolewanie z powodu najczęstszych błędów związanych z Europejskim Funduszem Społecznym, które po pierwsze polegały na niedostarczeniu dowodów, że koszty ogólne oraz koszty personelu były odpowiednie dla danego projektu, a po drugie – na zawyżeniu kosztów ogólnych i kosztów personelu; w związku z tym zdecydowanie popiera nowe reguły na podstawie ram finansowych na okres 2007–2013, które upraszczają procedury i pozwalają na deklarowanie kosztów ogólnych na podstawie zryczałtowanej kwoty, proporcjonalnie do kosztów bezpośrednich; ponadto wzywa państwa członkowskie do intensyfikacji działań informacyjnych skierowanych do beneficjentów oraz do usprawnienia bieżących kontroli zarządzania w celu ograniczenia liczby błędów;

Polityka wewnętrzna

112. ubolewa, że według Trybunału Obrachunkowego w działaniach wprowadzone Komisją bezpośrednio zarządza działaniami związanymi z polityką wewnętrzną, jednak utrzymują się problemy z lat ubiegłych (błędy w zwrotach poniesionych kosztów, złożoność stosowanych zasad i brak skutecznych mechanizmów sankcji), oraz wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków w celu uproszczenia i dalszego uściślenia zasad proporcjonalności mających zastosowanie do programów współfinansowanych;

Badania naukowe

113. z zadowoleniem przyjmuje rozwój w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego prowadzący do obniżenia rocznej stopy błędów z 8,03 % w 2006 r. do 2,39 % w 2007 r.; to znaczące osiągnięcie jest sukcesem z punktu widzenia wdrażania zaleceń związanych z absolutorium budżetowym za rok 2005 przygotowanych przez służby Komisji odpowiedzialne za sprawy badań naukowych w ścisłej współpracy z Komisją Kontroli Budżetowej i Trybunałem Obrachunkowym;
114. stwierdza, że system świadectw kontroli w 2007 r. spowodował obniżenie się poziomu błędów z 4,06 % w przypadku projektów realizowanych w ramach 5. programu ramowego, nieobjętych systemem świadectw kontroli, do 2,5 % w przypadku projektów realizowanych w ramach 6. programu ramowego;

115. z zadowoleniem przyjmuje dokument roboczy służb Komisji (SEC(2008) 3054), który stanowi pierwszą analizę kosztów kontroli, m.in. dla Dyrekcji Generalnej ds. Badań Naukowych i Dyrekcji Generalnej ds. Społeczeństwa Informacyjnego i Mediów, w celu rozpoczęcia debaty międzyinstytucjonalnej mającej na celu osiągnięcie porozumienia w sprawie dopuszczalnego ryzyka błędu w dziedzinie europejskiej polityki badawczej;
116. zwraca się do Komisji, aby nadal wykorzystywała ustanowione w 7. programie ramowym możliwości zwrotu kosztów, a w szczególności, aby kontynuowała analizę stosowności przewidzianych w tym programie zasad dotyczących procedur płatności ryczałtowych i aby w ramach przeglądu śródkresowego poinformowała właściwą komisję Parlamentu o swoim wkładzie w uproszczenie zasad obowiązujących beneficjentów oraz we wprowadzenie niezbędnych ulepszeń do systemu;
117. wyraża zaniepokojenie w związku z 7. programem ramowym, który odbiega od krajowo i międzynarodowo uznanych powszechnych metod rachunkowości i obliczania i który nie akceptuje wyników krajowych organów kontroli dotyczących krajowo poświadczonych średnich stawek godzinowych na centrum kosztów; uważa zasady 7. programu ramowego, wymagające podawania indywidualnych kosztów osób czynnie zaangażowanych w dany program badawczy, za zdecydowanie sprzeczne z normami nowoczesnej rachunkowości i obliczania, stosowanymi przez przemysł europejski; wzywa Komisję do rozpoczęcia procedury czyniącej zasady 7. programu ramowego spójnymi z ogólną praktyką przedsiębiorstw, umożliwiającą obliczanie i księgowanie średnich stawek godzinowych na centrum kosztów, oraz do niewymagania podawania indywidualnych kosztów osób czynnie zaangażowanych w dany program badawczy;
118. jeśli chodzi o świadectwa kontroli metodologii (CoM i CoMAv), jest zaniepokojony dotychczas niezatwierdzonymi świadectwami kontroli i zdecydowanie zaleca Komisji ustanowienie niezbędnych zrozumiałych kryteriów zatwierdzania świadectw kontroli metodologii obliczania zarówno kosztów personelu, jak i kosztów pośrednich; uważa, że beneficjentom należy zezwolić na korzystanie ze średnich kosztów personelu i stosowanie ustalonej metodologii obliczania kosztów pośrednich; apeluje o terminowe zatwierdzanie lub odrzucanie świadectw, aby umożliwić wykorzystanie środków finansowych przewidzianych na badania naukowe; zwraca się do Komisji o przyjęcie takich średnich stawek godzinowych na centrum kosztów bez poświadczenia metodologii, jeżeli są one skontrolowane i poświadczone przynajmniej przez organ krajowy;
119. z myślą o uproszczeniu procedur administracyjnych i wniosków o dotacje przypomina swój postulat utworzenia pojedynczego punktu kontaktowego dla beneficjentów, zajmującego się kwestiami związanymi z badaniami naukowymi i mającego kompetencje w zakresie podejmowania decyzji w tych sprawach;
120. traktując to jako warunek pewności prawnej, zwraca się do Komisji o powstrzymanie się od ponownego przeliczania sprawozdań finansowych dotyczących projektów realizowanych w ramach 6. programu ramowego, które zostały już zatwierdzone i rozliczone przez Komisję, czego mogłaby ona dokonywać poprzez zastosowanie nowej interpretacji kryteriów kwalifikowalności kosztów ustalonych w warunkach ogólnych (załącznik II) przykładowej umowy w przypadku 6. programu ramowego;
121. odnotowuje, że w niektórych obszarach stosowana jest dwuetapowa procedura do celów 7. programu ramowego w zakresie badań i rozwoju technologicznego; zwraca się do Komisji o zasięgnięcie opinii organizacji badawczych w sprawie stosowności rozszerzenia tej praktyki na inne rodzaje projektów, jeżeli spowodowałoby to znaczne ograniczenie kosztów przygotowania wstępnych wniosków o projekty;
122. zauważa, że w dziedzinie badań naukowych Komisja zwiększyła liczbę organizacji badawczych, modeli współpracy i mechanizmów zarządzania; przypomina, że jest to spowodowane znacznym zwiększeniem środków finansowych udostępnionych w ramach finansowych na lata 2007–2013 na badania naukowe i innowacje; zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, aby ocenił ewentualne problemy związane z przejrzystością względem władz budżetowych oraz różnice w traktowaniu beneficjentów w zależności od tych modeli; postuluje, aby dyrektor generalny w rocznym sprawozdaniu z działalności poświęcił po jednym rozdziale poszczególnym organizacjom, modelom i mechanizmom w celu poinformowania o wykorzystaniu środków finansowych i o oczekiwanych rezultatach stosowania tych modeli współpracy publiczno-prywatnej;
123. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego – biorąc pod uwagę, że strategia kontroli Komisji pokrywa wydatki programu ramowego w okresie czterech lat, a Trybunał Obrachunkowy musi sporządzić roczne sprawozdanie – o przedstawienie tabel w taki sposób, aby wpływ finansowy stwierdzonych błędów był przedstawiony w sposób zgodny z metodologią kontroli Komisji;

Ochrona środowiska naturalnego, zdrowie publiczne i bezpieczeństwo żywności

124. uważa ogólny poziom wykonania pozycji budżetowych dotyczących środowiska, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności za zadowalający;
125. zwraca uwagę na ogólny poziom wykonania budżetu w dziedzinie środowiska, zdrowia publicznego i bezpieczeństwa żywności, wynoszący 94,6 %, co jest zadowalającym wynikiem, zważywszy, że rok 2007 był pierwszym rokiem nowej perspektywy finansowej na lata 2007–2013 i charakteryzował się przyjmowaniem i wdrażaniem nowych programów w dziedzinie środowiska naturalnego;
126. z zadowoleniem przyjmuje wykonanie środków Funduszu Tytoniowego Wspólnoty na poziomie 100 %; jest w związku z tym przekonany o skutecznym wdrożeniu tego instrumentu, wspierającego finansowo projekty mające na celu zwiększenie stopnia społecznej świadomości szkodliwych skutków palenia tytoniu, szczególnie poprzez informację oraz edukację;
127. wzywa Komisję do dalszego rozwijania pomocy udzielanej wnioskodawcom w kontekście programów wieloletnich, szczególnie przez zapewnienie specjalnych szkoleń dla wnioskodawców i opracowanie wytycznych przyjaznych dla użytkowników;
128. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki zmierzające do lepszego ukierunkowania przetargów oraz do zwiększenia wsparcia dla wnioskodawców, w szczególności w programach dotyczących zdrowia publicznego, tak aby uniknąć składania wniosków związanych z projektami, które wyraźnie nie kwalifikują się do finansowania lub są złej jakości, zauważa jednak, że konieczne są dalsze starania o uzyskanie zadowalającego rezultatu;
129. wskazuje, że część programu działań w zakresie ochrony zdrowia jest wdrażana przez Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Konsumentów (EAHC); przypomina jednocześnie Komisji, aby oszczędnie wykorzystywała środki programu o charakterze operacyjnym, gdyż są one również przeznaczone na zadania administracyjne;
130. zwraca uwagę, że zgodność z postanowieniami administracyjnymi i finansowymi rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 nie powinna prowadzić do zbędnych opóźnień w przyznawaniu dotacji lub wyborze projektów, które mają zostać sfinansowane, i wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków w celu poprawy procedur administracyjnych mających wpływ na wykonanie środków na zobowiązania i środków na płatności;

Rynek wewnętrzny i ochrona konsumentów

131. z zadowoleniem przyjmuje uwagi przedstawione w sprawozdaniu Trybunału Obrachunkowego, stanowiące uczciwą ocenę polityki w dziedzinie rynku wewnętrznego, cel i ochrony konsumentów;
132. wzywa państwa członkowskie do dalszego usprawniania ich systemów kontroli wewnętrznej, aby zapobiec wprowadzaniu na rynek wspólnotowy niezatwierdzonych produktów; ponadto wzywa Komisję do podjęcia działań w odpowiedzi na wszelkie braki wykryte w dziedzinie ochrony konsumentów w 2007 r.;
133. z zadowoleniem przyjmuje spostrzeżenie Trybunału Obrachunkowego, że systemy kontroli w dziedzinie cel i rozliczeń funkcjonują prawidłowo; podkreśla, że nawet jeżeli kontrole celne wchodzą zasadniczo w zakres kompetencji państw członkowskich, tylko wiarygodne podmioty gospodarcze powinny zarządzać sektorem cel w celu wykluczenia ryzyka przywozu na rynek wewnętrzny produktów bez uiszczenia należnych opłat celnych lub bez ustalenia wartości celnej;
134. docenia wysiłki na rzecz osiągnięcia 86 % poziomu wykonania linii budżetowej 12 02 01 (wdrażanie i rozwój rynku wewnętrznego); zauważa, że według Komisji powodem niewykorzystanych płatności jest fakt, iż niektóre umowy o przeprowadzenie badań zostały podpisane pod koniec roku i w związku z tym w 2007 r. nie doszło do planowanych płatności;
135. odnotowuje, że poziom wykonania linii budżetowej 14 04 02 (cła w 2007 r.) wynoszący 55 % nie jest wystarczający i w związku z tym wymaga lepszego planowania budżetowego; zauważa, że według Komisji znaczna część tej linii budżetowej odnosi się do długoterminowych umów IT na produkty i usługi dostarczane „na żądanie”, co utrudnia precyzyjne oszacowanie i planowanie potrzeb finansowych; wyraża jednak uznanie dla pozytywnych wyników budżetu na 2008 r. z poziomem wykonania przekraczającym 97 % w odniesieniu do środków na płatności;

136. zauważa, że poziom wykonania linii budżetowej 17 02 02 (program ochrony konsumentów) wynoszący 77 % jest niższy niż w ubiegłych latach; zauważa ponadto, że według Komisji taka sytuacja wynika z przekazania środków niezróżnicowanych z EAHC z powrotem do programu ochrony konsumentów oraz z faktu, że kilka zobowiązań przyjęto zbyt późno w 2007 r., w związku z czym płatności planowane na 2007 r. nie miały miejsca; w związku z tym wzywa Komisję do poprawy planowania budżetowego w tym zakresie;

Transport i turystyka

137. odnotowuje, że budżet na 2007 r. w wersji ostatecznie przyjętej i poprawionej w ciągu tego roku przewidywał na rzecz polityki transportowej kwotę w wysokości 1 322 667 000 EUR w środkach na zobowiązania oraz 743 111 000 EUR w środkach na płatności, zauważa ponadto, że z tych kwot:
- 933 578 000 EUR w ramach środków na zobowiązania i 369 665 000 EUR w ramach środków na płatności dotyczyło projektów związanych z transeuropejskimi sieciami transportowymi,
  - 15 348 000 EUR w ramach środków na zobowiązania oraz 14 500 000 EUR w ramach środków na płatności dotyczyło bezpieczeństwa transportu,
  - 56 890 000 EUR w ramach środków na zobowiązania oraz 10 425 000 EUR w ramach środków na płatności dotyczyło programu Marco Polo,
  - 113 631 000 EUR w ramach środków na zobowiązania i 114 716 000 EUR w ramach środków na płatności dotyczyło agencji transportowych i Organu Nadzoru GNSS,
  - 6 000 000 EUR w ramach środków na zobowiązania i 6 578 000 EUR w ramach środków na płatności dotyczyło bezpieczeństwa w transporcie, w tym projektu pilotażowego związanego z bezpieczeństwem transeuropejskiej sieci drogowej;
138. przyjmuje z zadowoleniem stale wysokie poziomy wykorzystania środków na zobowiązania i na płatności dotyczące projektów TEN-T, sięgające prawie 100 %, i wzywa państwa członkowskie do zapewnienia udostępniania właściwego finansowania z budżetów krajowych, aby sprostać temu zobowiązaniu UE;
139. z zaniepokojeniem zauważa niski poziom wykorzystania środków na zobowiązania przeznaczonych na bezpieczeństwo transportu (55,95 %) oraz Organu Nadzoru GNSS (33,24 % w tytule 3), w przypadku których duża część kwoty udostępnionej w 2007 r., pochodzącej z nadwyżki z roku budżetowy 2006, została przeniesiona na rok budżetowy 2008; z zaniepokojeniem zauważa niski poziom wykorzystania środków na płatności przeznaczonych na rynek wewnętrzny i optymalizację sieci transportowych (47,48 %), prawa pasażerów (58,96 %), z powodu opóźnienia w podpisywaniu umów, a także na Organu Nadzoru GNSS (33,24 % w tytule 3);
140. odnotowuje z satysfakcją, że w wyniku reakcji na sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 6/2005 dotyczące Transeuropejskiej Sieci Transportowej ⁽¹⁾ maksymalny poziom pomocy finansowej na rzecz projektów transgranicznych wzrósł do 30 %, zaś minimalny próg finansowania – do 1 500 000 EUR; ponadto zauważa, że ulepszono procedurę oceny w ramach selekcji projektów oraz usprawniono monitoring, ale jednocześnie ubolewa, że nie dokonano harmonizacji struktury opisu prac i standaryzacji sprawozdawczości technicznej i finansowej;
141. odnotowuje z satysfakcją, że analiza Trybunału Obrachunkowego dotycząca standardów kontroli wewnętrznej w bezpośrednim związku ze zgodnością z prawem i prawidłowością transakcji będących ich podstawą pokazuje, że Dyrekcja Generalna ds. Energii i Transportu przestrzega podstawowych wymogów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 21.4.2006, s. 1.

Kultura i edukacja

142. stwierdza, że Trybunał Obrachunkowy w sprawozdaniu rocznym za 2007 r. wypowiada się na temat poziomu błędu stwierdzonego w obszarze edukacji i kultury (zob. pkt 9.11 i załącznik 9.1, poziom błędu między 2 % a 5 %), ale nie wyjaśnia sposobu działania różnych agencji krajowych ani agencji wykonawczych, ani też jakości ich pracy i powodów, dla których konieczne jest uwzględnienie tej organizacji;
143. zwraca się do Komisji o głębsze przeanalizowanie kwestii wydajności i utrzymania różnych agencji w obszarze edukacji i kultury w kolejnym rocznym sprawozdaniu;
144. odnotowuje, że w odniesieniu do nowej generacji programów DG EAC zharmonizowała programy działań i wprowadziła podejście oparte na jednolitej kontroli wewnętrznej; w tym kontekście uważa, że deklaracje *ex ante* i *ex post* państw członkowskich są nowymi elementami nadzoru i kontroli wewnętrznej systemów;
145. ubolewa nad uchybieniami stwierdzonymi w procedurze deklaracji *ex ante*, a także nad stwierdzeniem, że ta procedura pozwala na uzyskanie jedynie niskiego poziomu pewności co do jakości zarządzania odnośnymi wydatkami (zob. pkt 9.16 rocznego sprawozdania na 2007 r.); odnotowuje jednak, że procedura deklaracji *ex ante* jest tylko jednym z elementów dowodowych, które uzyskuje Trybunał Obrachunkowy w ramach przeprowadzanej kontroli pozwalającej mu na wydanie opinii;
146. odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził, że organy krajowe stosowały różnorodne koncepcje w celu uzyskania podstawy dla wcześniejszego DAS, a także przyjmowały różny stopień jawności stosowanych przez siebie procedur; zwraca się do Komisji o ujednoczenie wspomnianych poświadczeń i informowanie na bieżąco Parlamentu i Trybunału Obrachunkowego o postępie prac;
147. bierze pod uwagę, że roczne poświadczenia wiarygodności *a posteriori* na 2007 r. musiały być dostarczone przez władze krajowe państw członkowskich do dnia 30 kwietnia 2008 r.; oczekuje od Trybunału Obrachunkowego oceny w ramach kontroli DAS na 2008 r.;
148. ubolewa, że niektóre organy i agencje krajowe nie wywiązały się ze swoich zobowiązań, czego konsekwencją było wysłanie przez Komisję formalnych monitów i zawieszenie płatności dotacji operacyjnej w przypadku niedostarczenia sprawozdań końcowych;
149. wzywa agencje i organy krajowe do przestrzegania ustanowionych przez Komisję przepisów wykonawczych dotyczących ich odpowiednich obowiązków; z zadowoleniem zauważa, że DG EAC nie znalazła żadnego powodu, by utrzymać swoje zastrzeżenie dotyczące mechanizmów kontroli agencji krajowych, oraz popiera dalsze prowadzenie ścisłych kontroli rachunkowych;
150. z zadowoleniem przyjmuje spadek liczby zaległych płatności w dziedzinie edukacji i kultury oraz oczekuje, że Komisja będzie nadal dążyć do ich ograniczania;
151. wyraża nadzieję, że system kontroli ustanowiony pod koniec 2007 r. przez Dyрекcję Generalną ds. Komunikacji sprawi, że niepotrzebne będzie zgłaszanie zastrzeżeń co do jej zarządzania budżetem w przyszłości, tak jak miało to miejsce w odniesieniu do roku budżetowego 2007;
152. zwraca się do Komisji o dalsze informacje na temat utworzenia w państwach członkowskich struktur administracyjnych wspierających działalność miast partnerskich, odnoszące się w szczególności do zapotrzebowania na takie struktury, do związanych z nimi kosztów oraz do celu takiego rozwiązania;
153. zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości ulepszenia programu „Młodzież”, tak by dotarł on do nowych grup młodych ludzi, w szczególności pochodzących ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji; w tym celu proponuje, aby organizacje młodzieżowe, w tym Europejskie Forum Młodzieży, bardziej starały się docierać do takich grup, poprawić jakość informacji i kryteriów finansowania oraz szerzej rozpowszechniać informacje o samym programie wśród młodzieży;

Wolności obywatelskie, sprawiedliwość i sprawy wewnętrzne

154. odnotowuje niski poziom wykonania płatności z budżetu na przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w porównaniu z 2006 r. (60,41 % w 2007 r. i 86,26 % w 2006 r.); zdaje sobie sprawę, że wynika to również z przyjęcia w maju i czerwcu 2007 r. środków finansowych objętych programem „Solidarność i zarządzanie przepływami migracyjnymi”, a także z opóźnień we wdrażaniu innych konkretnych programów (np. programu dotyczącego wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych czy programu w zakresie profilaktyki i informacji antynarkotykowej); zwraca uwagę na stosunkowo obniżenie się poziomu wykonania zobowiązań w stosunku do 2006 r. (90,29 %, w porównaniu z 94,47 % w 2006 r.); wzywa Dyрекcję Generalną ds. Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa do podjęcia starań w kierunku maksymalizacji poziomu wykonania zobowiązań i płatności w 2008 r.;
155. zwraca uwagę, że Trybunał Obrachunkowy ocenił inspekcje nadzorcze przeprowadzone przez Komisję w odniesieniu do Europejskiego Funduszu na rzecz Uchodźców II jako częściowo skuteczne; należyście uwzględnić odnośne odpowiedzi Komisji;
156. wyraża żal, że Komisja przedstawiła opisy systemów nadzorczych i kontrolnych państw członkowskich w odniesieniu do Funduszu Granic Zewnętrznych dopiero w ostatnim kwartale 2007 r., ponieważ uniemożliwiło to Komisji ocenę systemów państw członkowskich do końca 2007 r.;

Prawa kobiet i równouprawnienie

157. przypomina Komisji, że na mocy art. 3 ust. 2 traktatu WE wspieranie równości mężczyzn i kobiet jest jedną z podstawowych zasad UE oraz celem istotnym z punktu widzenia ogółu działań i strategii politycznych Wspólnoty;
158. ponownie wzywa Komisję do odpowiedniego uwzględniania w planowaniu budżetowym równości płci jako stałego celu priorytetowego, zgodnie z zasadą budżetowania pod kątem płci, o co Parlament wniósł w swojej rezolucji z dnia 3 lipca 2003 r. zatytułowanej „Budżetowanie pod kątem płci – ustanowienie budżetów publicznych w perspektywie płci” ⁽¹⁾, oraz wyraża ubolewanie w związku z opóźnieniem w przygotowaniu przez Komisję studium wykonalności na ten temat;
159. wyraża ubolewanie, że Trybunał Obrachunkowy nie zawarł w swoim sprawozdaniu rocznym z wykonania budżetu 2007 informacji o tym, czy budżet skutecznie przyczynił się do propagowania równości kobiet i mężczyzn;
160. proponuje, by Trybunał Obrachunkowy w swoich sprawozdaniach rocznych i specjalnych brał pod uwagę aspekt równości płci, w szczególności odpowiednie informacje na temat uwzględniania zasady niedyskryminacji mężczyzn i kobiet oraz na temat dostępności danych w rozbiciu na płeć;

Działania zewnętrzne

161. z niepokojem odnotowuje te same opinie krytyczne ze strony Trybunału Obrachunkowego, co w latach ubiegłych, szczególnie jeśli chodzi o płatności na szczeblu beneficjenta końcowego;
162. zauważa, że ostatnia zmiana rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 w niewielkim stopniu dotyczyła pomocy zewnętrznej, i wzywa do przeanalizowania tytułu IV „Działania zewnętrzne” rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002 w celu lepszego dostosowania go do specjalnych warunków dotyczących umów i dotacji w tej dziedzinie;
163. głęboko ubolewa, że Komisja nie utworzyła prawdziwie europejskiego instrumentu umożliwiającego zarządzanie kryzysowe, o co zwracano się do niej podczas procedury udzielania absolutorium za rok 2005 i 2006; nalega na pilne podjęcie takich kroków i ponownie zwraca się do Komisji o stworzenie możliwości samodzielnego zarządzania funduszami powierniczymi tworzonymi przez wielu ofiarodawców (*multi donor trust funds*) w przypadku gdy korzysta ona z tych funduszy;

⁽¹⁾ Dz.U. C 74 E z 24.3.2004, s. 746.

164. zwraca się do Komisji o zapewnienie pełnej przejrzystości finansowej w zakresie pomocy zewnętrznej, zgodnie z art. 53–56 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, i o przestrzeganie zobowiązania względem Parlamentu, zgodnie z którym wszystkie organizacje międzynarodowe otrzymujące wspólnotowe środki finansowe mają obowiązek przekazywania Trybunałowi Obrachunkowemu i audytorowi zewnętrznemu wyników wszystkich przeprowadzonych kontroli wewnętrznych i zewnętrznych dotyczących wykorzystania tych środków; zwraca się także o zapewnienie OLAF dostępu do danych w razie podejrzenia nadużycia finansowego;
165. odnotowuje, że na podstawie pewnej liczby hipotez („najlepsze możliwe oszacowanie”) szacuje się, że całkowity koszt kontroli przeprowadzonych przez Dyрекcję Generalną ds. Pomocy Humanitarnej (ECHO) wynosi 25 000 000 EUR na 2007 r., co odpowiada 3,2 % całkowitego budżetu pomocy humanitarnej na ten rok; ubolewa nad brakiem mechanizmu zarządzania ryzykiem przez ECHO i wzywa do systematycznego wdrażania tego mechanizmu w zakresie kontroli;
166. stwierdza, że według informacji otrzymanych od Komisji te szacunki pokrywają zaledwie część wszystkich kosztów związanych z akcjami humanitarnymi finansowanymi przez ECHO, ponieważ ECHO pokrywa również koszty kontroli prowadzonych przez organizacje humanitarne, które to koszty są zawarte w całkowitym koszcie umów o dotację;
167. stwierdza, że zakładając, że koszt kontroli składa się z trzech dużych kategorii – koszt działań kontrolnych przeprowadzanych przez służby Komisji w siedzibie i w delegaturach, koszt kontroli zewnętrznych przeprowadzanych przez Komisję i koszt weryfikacji wydatków poprzez kontrole zlecone przez beneficjentów – Komisja szacuje, że koszty kontroli w przypadku środków finansowych zarządzanych przez Biuro Współpracy EuropeAid w 2007 r. wyniosły ok. 120 000 000 EUR;
168. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego, aby w kolejnym rocznym sprawozdaniu uwzględnił to w swoich obliczeniach i wypowiedział się zarówno na temat tych szacunków, jak i na temat stosunku kosztów do efektywności systemów kontroli, uwzględniając charakterystykę i specjalne ograniczenia działań zewnętrznych Unii;
169. ubolewa, że w przypadku Kenii Komisja przelała pomoc budżetową tuż po wyborach przeprowadzonych dnia 27 grudnia 2007 r., co dało wrażenie, że uczestniczy w debacie na temat ważności wyborów; przypomina swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2008 r. w sprawie sytuacji w Kenii ⁽¹⁾ i oczekuje, że Komisja weźmie ją po uwagę;
170. zwraca uwagę na ocenę Trybunału Obrachunkowego, według której systemy nadzoru i kontroli w odniesieniu do stosunków zewnętrznych, rozszerzenia i pomocy humanitarnej są częściowo skuteczne; zgadza się, że wiele wykrytych błędów dotyczy zaliczek, a następnie są one korygowane przy dokonywaniu płatności końcowych; zachęca jednak Komisję do podjęcia niezbędnych usprawnień w procedurach monitorowania i weryfikacji, w szczególności na szczeblu organów wykonawczych; niepodjęcie takich kroków skutkuje niepotrzebnymi obciążeniami administracyjnymi dla końcowych beneficjentów; uznaje równocześnie dotychczasowe postępy poczynione przez Komisję i ONZ;
171. wyraża ubolewanie z powodu utrzymującego się braku przejrzystości w odniesieniu do wykorzystania środków Wspólnoty realizowanych za pośrednictwem organów ONZ; popiera starania Komisji o znalezienie rozwiązania i zapewnienie otrzymania przez Trybunał Obrachunkowy w odpowiednim czasie wszystkich wymaganych informacji; przyjmuje z zadowoleniem rosnącą liczbę misji weryfikacyjnych realizowanych przez Komisję zgodnie z ramową umową finansowo-administracyjną między Wspólnotą Europejską a ONZ (umowa FAFA); oczekuje, że misje te dodatkowo zwiększą przejrzystość i widoczność wkładu Wspólnoty na rzecz prowadzonych przez ONZ działań;
172. wzywa Komisję do dalszej poprawy oraz do wyraźniejszego zdefiniowania warunków i wskaźników wydajności wykorzystywanych w odniesieniu do wydatkowania wsparcia budżetowego dla krajów trzecich, tak by zapewnić przejrzyste, jednoznaczne i wymierne kryteria oceny oraz, w stosownych przypadkach, precyzyjny harmonogram;

(1) Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 70.

173. odnotowuje ocenę Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którą potrzebne są niezwłoczne kroki w celu poprawy niedociągnięć w zarządzaniu wspólnotowymi środkami finansowymi w Bułgarii oraz należy zachować niezbędne mechanizmy monitorowania w Turcji; wzywa władze krajowe do zwiększenia wysiłków w celu zachowania zgodności z obowiązującymi przepisami;
174. oczekuje namacalnych wyników stosowania nowego zakresu uprawnień w odniesieniu do weryfikacji wydatków za pośrednictwem zewnętrznych kontroli zainicjowanych przez beneficjentów lub Komisję;
175. zwraca uwagę na sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 5/2007 w sprawie zarządzania programem CARDS przez Komisję ⁽¹⁾; w imieniu Komisji podkreśla znaczenie wzmocnionych strategicznych wytycznych w celu zapewnienia, w ścisłej współpracy i dialogu z Parlamentem, odpowiedniego ukierunkowania przy wyborze kluczowych obszarów interwencji w ramach instrumentu pomocy przedakcesyjnej; wzywa Komisję do opracowania obszernej strategii na rzecz poprawy lokalnego zaangażowania w kształtowanie i realizację projektów;
176. oczekuje regularnych informacji o krokach podjętych przez Komisję w zakresie realizacji istotnych zobowiązań na rzecz powojennej odbudowy i przyszłego rozwoju Gruzji, podjętych podczas międzynarodowej konferencji darczyńców, która odbyła się w Brukseli w dniu 22 października 2008 r.;
177. wzywa ponownie Komisję do regularnego przedstawiania Parlamentowi określonych środków na rzecz dalszego zwiększenia zaangażowania Unii w jej działania zewnętrzne w ich kontekście geograficznym, zgodnie z zasadą skuteczności, odpowiedzialności i widoczności;

Organizacje pozarządowe

178. zwraca uwagę na rolę i rosnącą liczbę organizacji pozarządowych zajmujących się zarządzaniem wspólnotowymi środkami finansowymi; zwraca się do Komisji o ocenę skuteczności dotacji operacyjnych dla brukselskiej siedziby organizacji pozarządowych i o rygorystyczne stosowanie zasady stopniowego obniżania dotacji operacyjnych przewidzianej w rozporządzeniu finansowym;
179. zwraca się do Komisji o sporządzenie do końca 2009 r. całościowego wykazu wszystkich organizacji pozarządowych, którym przyznano wspólnotowe środki finansowe;

Rozwój

180. odnotowuje, że Trybunał Obrachunkowy raz jeszcze stwierdził, że ECHO musi usprawnić swoją strategię kontroli, zapewniając objęcie kontrolą większej liczby działań na szczeblu organów wdrażających, a w szczególności na miejscu, w odniesieniu do wszystkich rodzajów partnerów (zob. pkt 8.33 lit. f) rocznego sprawozdania za 2007 r.);
181. zachęca Komisję do dążenia do osiągnięcia celu określonego w 2007 r., aby każdy projekt był wizytowany co najmniej przez jednego eksperta, chyba że będzie to niemożliwe ze względów bezpieczeństwa lub z uwagi na trudności w zapewnieniu stałej obecności specjalistów ds. pomocy humanitarnej na miejscu, w celu uproszczenia i zwiększenia wpływu akcji humanitarnych finansowanych przez Komisję, niezależnie od kraju czy regionu;
182. uważa, że w ramach samego wdrażania projektów Komisja powinna dbać, aby przepisy uzgodnione z ONZ w kwietniu 2007 r. dotyczące sprawozdawczości były ściśle stosowane, a sprawozdania finansowe – sporządzane zgodnie z tymi przepisami;
183. jest świadomy ryzyka niewystarczającej kontroli na miejscu, na obszarach, do których dostęp jest utrudniony lub na których neutralność pomocy humanitarnej nie jest przestrzegana, oraz że ryzyko to jest w szczególności związane z celami wsparcia potrzeb humanitarnych i z tzw. „zapomnianymi kryzysami”;

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 27.11.2007, s. 1.

184. odnotowuje też, że według rocznego sprawozdania z działalności ECHO w 2007 r. pomoc humanitarna Komisji w Iraku była przekazywana wyłącznie za pośrednictwem Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża w zakresie ochrony, wody i oczyszczania na łączną kwotę 7 800 000 EUR;
185. uważa, że w celu zapewnienia lepszej widoczności działań wspólnotowych i lepszej kontroli uruchomionych środków finansowych należy przeanalizować kwestię dokładnego określenia struktur interwencji (Europejski Fundusz Rozwoju (EFR), Komisja, Europejski Bank Inwestycyjny itd.) w zakresie rozwoju i działań zewnętrznych; zwraca się o przeprowadzenie dla celów debaty politycznej badania na temat opracowania wspólnotowych założeń budżetowych dla EFR;
186. zwraca uwagę na podjęte przez Komisję zobowiązanie ⁽¹⁾ dotyczące dążenia do zapewnienia do 2009 r. przeznaczenia 20 % przyznanych środków na szkolnictwo podstawowe i średnie oraz na podstawową opiekę zdrowotną; wzywa Komisję do dostarczenia szczegółowych informacji na temat sposobu dążenia do realizacji tego wskaźnika za pośrednictwem projektów, programów i wsparcia budżetowego; apeluje o większą spójność pomiędzy strategicznymi dokumentami tematycznymi, krajowymi i regionalnymi w obszarze zdrowia i kształcenia, w szczególności gdy pomoc udzielana jest w formie wsparcia budżetowego;
187. podkreśla, że należy priorytetowo traktować objęcie kształceniem dzieci z grup, do których trudno jest dotrzeć, w państwach o krytycznych wskaźnikach realizacji milenijnych celów rozwoju, w tym dzieci niepełnosprawnych;
188. wzywa Komisję do priorytetowego traktowania wsparcia dla krajów partnerskich, służącego rozwinięciu kontroli parlamentarnej oraz zdolności w zakresie audytu, w szczególności w razie przyznawania pomocy w drodze wsparcia budżetowego, i zwraca się do Komisji o regularne sporządzanie sprawozdań z osiągniętych postępów;
189. podkreśla, że należy zwrócić uwagę na trwałość interwencji Komisji, w tym na sformułowanie jasnej strategii wyjścia, która nie zaszkodzi osiągniętym wynikom, a także na monitorowanie i wdrażanie; uważa, że wzmocniona ocena wyników jest znaczącym czynnikiem zapewniania demokratycznego umocowania współpracy UE na rzecz rozwoju;
190. przychylnie odnosi się do przyjęcia w 2007 r. unijnego kodeksu postępowania w sprawie komplementarności i podziału pracy w ramach polityki na rzecz rozwoju, który to kodeks ma na celu wzmocnienie współpracy i koordynacji między Komisją i państwami członkowskimi; wzywa Komisję do zdwojenia wysiłków na rzecz zapewnienia faktycznego stosowania kodeksu, w tym poprzez rozwiązywanie utrzymujących się problemów w najlepiej pojmowanym interesie państw partnerskich;
191. jest zdania, że konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim i z lokalnymi władzami przed sporządzeniem krajowych dokumentów strategicznych w ramach instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju nie były wystarczające do spełnienia prawnego obowiązku zapisanego w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ⁽²⁾, który stanowi, że „co do zasady, dokumenty strategiczne sporządzane są w oparciu o dialog z krajami lub regionami partnerskimi, obejmujący społeczeństwo obywatelskie oraz władze regionalne i lokalne”; uważa zatem, że zaangażowanie parlamentów państw partnerskich jest niezbędne dla osiągnięcia prawdziwej wspólnej odpowiedzialności za ten proces; zwraca się do Komisji o czynienie wszelkich starań w celu wzmocnienia dialogu z tymi organami na różnych etapach procesu programowania;

Strategia przedakcesyjna

Mechanizm współpracy i weryfikacji

192. przypomina, że po raz pierwszy od przystąpienia nowych państw członkowskich Komisja wprowadziła mechanizm współpracy i weryfikacji dla Rumunii i Bułgarii, aby pomóc im w „nadrobieniu pewnych braków w dziedzinie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną, a także monitorować postępy w tych dziedzinach” (COM(2008) 63), i zastanawia się nad skutecznością tego mechanizmu, nad jego znaczeniem i nad wiarygodnością informacji przekazanych organowi udzielającemu absolutorium;

⁽¹⁾ Oświadczenie Komisji dotyczące art. 5 DCI, załącznik do komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2006 r. (COM(2006) 628).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

193. zauważa, że kilka dyrekcji generalnych i urzędów Komisji podlegających sekretariatowi generalnemu odpowiada za zarządzanie tym mechanizmem; zauważa, że wspólne działanie tych służb jest niekompletne; oczekuje poprawy koordynacji i systematycznego włączania wszystkich służb Komisji w sprawozdania z postępów; zastanawia się, jakie wnioski dla krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących może z tego wyciągnąć Komisja;

Fundusze europejskie w Bułgarii i Rumunii

194. stwierdza, że w latach 2004–2007 Bułgaria otrzymała 650 000 000 EUR z funduszu Phare; 226 000 000 EUR z funduszu SAPARD, 440 500 000 EUR z funduszu ISPA; w latach 2004–2007 Rumunia otrzymała około 1 346 500 000 EUR z funduszu Phare; 526 300 000 EUR z funduszu SAPARD, 1 040 500 000 EUR z funduszu ISPA;
195. przypomina, że Trybunał Obrachunkowy stwierdził już w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 4/2006 dotyczącym projektów inwestycyjnych Phare w Bułgarii i Rumunii ⁽¹⁾ liczne problemy związane z zarządzaniem europejskimi środkami finansowymi, w tym nieprawidłowości związane z procedurami przetargowych i kwalifikowalnością kosztów, sprzedażą dóbr inwestycyjnych, brakiem zdolności administracyjnych itp.;
196. z niepokojem odnotowuje także, że Komisja Kontroli Budżetowej nie została wystarczająco i terminowo poinformowana o rozmiarze niedociągnięć przez członka Komisji odpowiedzialnego za rozszerzenie;
197. z niepokojem odnotowuje, że Komisja przerwała wypłaty na rzecz Rumunii w wysokości 200 000 000 EUR z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, a w przypadku Bułgarii zamroziła 250 000 000 EUR z funduszu Phare, 105 000 000 EUR z funduszu SAPARD i 115 000 000 EUR z funduszu ISPA; odnotowuje, że Bułgaria utraciła ostatecznie 220 000 000 EUR z funduszu Phare;
198. jest świadomy, że brak wiarygodnych systemów kontroli i stwierdzone problemy z zarządzaniem stanowią zagrożenie dla pieniędzy europejskich podatników; zauważa wysiłki włożone w międzyczasie w rozwiązanie tych problemów; wzywa państwa członkowskie do dalszego przyjmowania wszelkich koniecznych środków, aby wypełnić zobowiązania europejskie;
199. uznaje za niezbędne, aby Komisja zwiększyła swoje wsparcie techniczne dla państw członkowskich w celu zwiększenia ich zdolności administracyjnych; przypomina, że prawidłowe zarządzanie europejskimi środkami finansowymi jest jednym ze zobowiązań i zadań wszystkich państw członkowskich, oraz popiera Komisję co do tymczasowego zawieszenia wypłaty funduszy, jeśli systemy kontroli danego państwa członkowskiego nie funkcjonują;
200. stwierdza, że w latach 2007–2013 Bułgaria powinna otrzymać 6 853 000 EUR z funduszy strukturalnych, a Rumunia powinna otrzymać 19 200 000 EUR; dla uzupełnienia informacji podanych w rocznym sprawozdaniu z działalności oraz w sprawozdaniach dotyczących funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności zwraca się o odpowiedzialne i skuteczne zarządzanie środkami z tych funduszy;
201. jest zdania, że Komisja nie potraktowała z należyłą powagą przygotowania zdolności absorpcji Rumunii i Bułgarii, jeżeli chodzi o fundusze w dziedzinie polityki rolnej i spójności, oraz że deklaracje i działania Komisji w tym względzie były mylące nie tylko dla Parlamentu, lecz także dla rządów Rumunii i Bułgarii, i stanowiły jedną z przyczyn utraty funduszy przez te kraje;
202. zwraca się do Komisji o informowanie go o praktycznych konsekwencjach wysiłków dotyczących reformy sądowej i walki z korupcją oraz włączenie do sprawozdań z postępów kryteriów określających postęp w tych dziedzinach;
203. stwierdza, że w przypadku niewłaściwego wykorzystania europejskich środków finansowych oraz w przypadku nadużyć finansowych i korupcji instytucje Unii powinny zastosować zasadę zerowej tolerancji; zwraca się do Komisji o zapewnienie skutecznego pokrycia nienależnie wypłaconych kwot;

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 26.7.2006, s. 1.

204. zwraca się także do OLAF o przekazanie mu wyników trwających dochodzeń w państwach członkowskich;
205. zgadza się z Komisją, że po wszystkich działaniach i środkach podjętych ostatnio przez Bułgarię należy przedsięwziąć wiarygodne, strukturalne działania naprawcze oraz przeprowadzić fundamentalną reformę wszystkich odnośnych struktur zaangażowanych w zarządzanie wspólnotowymi środkami finansowymi, aby zagwarantować odpowiednie wchłonięcie funduszy we właściwym czasie oraz wysoki poziom przejrzystości; w tym kontekście wzywa Komisję do poprawy koordynacji i komunikacji z organami krajowymi, do ścisłego monitorowania procesu wdrażania różnorodnych planów działania, przedłożonych jej przez Bułgarię, oraz do informowania na bieżąco Parlamentu o postępach w tym zakresie; zwraca się do Komisji o przekazanie mu specjalnego sprawozdania dotyczącego sytuacji w zakresie zarządzania i kontroli w odniesieniu do wspólnotowych środków finansowych w Bułgarii w okresie do dnia 15 lipca 2009 r.;
206. w związku z ostatnim sprawozdaniem z postępów i z komplikacjami w zakresie walki z korupcją zwraca się do Komisji o przekazanie mu specjalnego sprawozdania, obejmującego okres do dnia 15 lipca 2009 r., w sprawie sytuacji w zakresie zarządzania i kontroli w odniesieniu do wspólnotowych środków finansowych w Rumunii oraz w sprawie podjętych działań i postępów osiągniętych w walce z korupcją;
- Turcja, Chorwacja, Serbia, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Kosowo i inne państwa Bałkanów Zachodnich*
207. przypomina odpowiedzialność przedstawicielstw Komisji w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących za przygotowanie tych krajów do należytego wykorzystania europejskich środków finansowych; z jednej strony zwraca się o włączenie strategii walki z nadużyciami finansowymi w proces przedakcesyjny, z drugiej zaś strony o przeszkolenie administracji objętych programem wymiany między Komisją a administracjami w krajach kandydujących i potencjalnie kandydujących;
208. zachęca Komisję do odegrania bardziej aktywnej roli w zakresie systemów kontroli wydatków istniejących w Turcji, Chorwacji, Serbii, Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii i innych krajach Bałkanów Zachodnich w ramach fazy przedakcesyjnej i zwraca się o przekazanie Parlamentowi, w ramach sprawozdania z postępu tych krajów, bardziej szczegółowych informacji na ten temat, a zwłaszcza szczegółowej analizy przyczyn porażek; zwraca się do Komisji o wprowadzenie do sprawozdań z postępów systemu zielonych, żółtych i czerwonych świateł (*traffic lights*) w stosunku do różnych celów referencyjnych;
209. ubolewa nad stwierdzonymi przypadkami nadużyć finansowych i złego zarządzania europejskimi środkami finansowymi, którymi zarządza ONZ, jeśli chodzi o środki finansowe przeznaczone przez Unię na odbudowę Kosowa, oraz nad brakiem działań ONZ w związku z tymi jednoznacznie stwierdzonymi przypadkami; pragnie jednak również wyrazić wdzięczność wobec Europejskiej Agencji Odbudowy oraz jej pracowników „europejskich” i miejscowych za pracę na rzecz ludności, wykonywaną niekiedy w trudnych warunkach;
210. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o sporządzenie specjalnego sprawozdania na temat skuteczności systemów kontroli wdrożonych przez Komisję, dotyczącego europejskich środków finansowych otrzymanych przez Kosowo, a także na temat ich wyników w dziedzinie zapobiegania nadużyciom finansowym, jak również o sprawdzenie, czy to finansowanie w pełni podlegało warunkom przewidzianym przez umowy dotyczące danych programów, w tym zasadom instrumentu pomocy przedakcesyjnej ⁽¹⁾ i rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1605/2002;
211. proponuje, aby Komisja zwróciła się do rządu Kosowa o przedstawienie zaświadczenia z kontroli Trybunału Obrachunkowego w odniesieniu do europejskich środków finansowych, w szczególności tych, które są zabudżetowane;
212. przypomina, że dochodzeniowa grupa zadaniowa (Investigation Task Force – ITF), powołana w celu zbadania nieprawidłowości finansowych i oszustw w odniesieniu do środków finansowych Unii Europejskiej w Kosowie, zakończyła swoje działania w sierpniu 2008 r., że w jej sprawozdaniu końcowym zidentyfikowano czyny o charakterze przestępczym ze strony w szczególności pracowników ONZ oraz że wydano kilka międzynarodowych nakazów aresztowania, bez żadnych rezultatów w tym zakresie ze strony ONZ; zwraca się do Komisji o naciskanie na wyegzekwowanie tych nakazów; ponadto zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania w sprawie postępowania prawnego w rezultacie wszystkich wykrytych nieprawidłowości; zwraca się o ustanowienie organizacji sukcesyjnej mającej na celu zwalczanie oszustw i nieprawidłowości z udziałem Komisji i OLAF;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1085/2006 z dnia 17 lipca 2006 r. ustanawiające instrument pomocy przedakcesyjnej (IPA) (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 82).

Wydatki administracyjne

213. z satysfakcją odnotowuje, że kontrola Trybunału Obrachunkowego nie wykazała żadnego istotnego błędu, mającego wpływ na legalność i prawidłowość wydatków administracyjnych;

Szkoły europejskie

214. oczekuje, że Komisja dopilnuje, aby rząd Belgii i rząd Zjednoczonego Królestwa wywiązały się ze swoich zobowiązań wynikających z obowiązujących umów międzyrządowych (w przypadku Belgii chodzi o jak najszybsze udostępnienie czwartej lub nawet piątej szkoły europejskiej, a w przypadku Zjednoczonego Królestwa – o oddelegowanie wystarczającej liczby nauczycieli) oraz oczekuje zmiany aktualnych zasad zapisów do szkół w Berkendael/Laeken, aby nie dopuścić do sytuacji, w której czas dojazdu dzieci do szkół byłby niedopuszczalnie długi;

Wpływ decentralizacji na personel

215. z zadowoleniem odnotowuje, że w 2007 r., na prośbę Parlamentu, Komisja przeprowadziła analizę zasobów ludzkich w odniesieniu do swojego personelu (SEC(2007) 530) w zakresie działalności administracyjnej;
216. jest rozczarowany niewystarczającą ilością informacji przekazanych przez Komisję odnośnie do lat 2005–2006 na temat tej bardzo ważnej dla budżetu dziedziny; docenia wysiłki powzięte w międzyczasie, dotyczące przejrzystości strony internetowej i rocznego sprawozdania na temat oceny personelu;
217. wyraża zaniepokojenie faktem, że 32 % pracowników Komisji jest zaangażowanych we wsparcie administracyjne i koordynację; przypomina, że 10 % pracowników zajmujących się sprawami budżetowymi nie zostało ujętych w tej statystyce; zwraca się do Komisji o wyciągnięcie wniosków z tych danych liczbowych i rozpoczęcie procesu restrukturyzacji zatrudnienia w celu zmniejszenia o 20 % liczby pracowników w tych sektorach;
218. odnotowuje, że początkowo mobilność personelu była pojęciem dotyczącym „wrażliwych” stanowisk; jest zaskoczony obecną praktyką Komisji polegającą na zmuszaniu pracowników po 5 latach, najpóźniej po 7, do mobilności; obawia się, że takie zastosowanie mobilności zmniejszy skuteczność Komisji i przeszkodzi procesowi gromadzenia doświadczenia i umiejętności w obrębie Komisji; wzywa Komisję do poinformowania go, w jaki sposób można ograniczyć mobilność w przypadku „wrażliwych” stanowisk;

Kwestie związane z zasobami lokalowymi Wspólnoty

219. ubolewa z powodu braku przejrzystości Komisji w zarządzaniu 61 budynkami, którymi dysponuje ona w Brukseli, i w rozwoju zasobów lokalowych;
220. zachęca Komisję do informowania go o wszystkich nowych projektach dotyczących należących do niej nieruchomości, już na wstępnym etapie przyjmowania tych projektów, oraz do regularnego informowania Komisji Kontroli Budżetowej o wszelkich inicjatywach i nowych decyzjach dotyczących projektów związanych z nieruchomościami, w tym o pracach przygotowawczych i procedurach przetargowych, w odniesieniu do których zaproponowano utworzenie komisji przetargowej, w której skład wchodziłoby przedstawiciele Parlamentu;
221. zwraca się do OLAF, by informował go o przypadkach nadużyć finansowych stwierdzonych w ramach polityki nieruchomości oraz zbadał możliwe konflikty interesów;
222. zwraca się do Komisji, aby przeprowadziła kontrolę zarządzania budynkami należącymi nie tylko do Komisji, ale do wszystkich instytucji Wspólnot Europejskich, analizując ideę wspólnej struktury zarządzania nieruchomościami;

Działania w następstwie udzielenia absolutorium

223. ubolewa, że w sprawozdaniu rocznym Wspólnot Europejskich za 2007 r. ⁽¹⁾ Komisja jedynie w niepełnym stopniu uwzględnia postanowienia traktatu WE w sprawie działań, jakie należy podjąć w następstwie udzielenia absolutorium, stwierdzając tylko, że Parlament może przy udzielaniu absolutorium zwrócić szczególną uwagę na spostrzeżenia, które uznaje za ważne, wydając często zalecenia dla Komisji dotyczące podjęcia działań w związku z tymi kwestiami; stwierdza, że wprawdzie ta uwaga jest słuszna, jednak Komisja nie wspomina, że art. 276 traktatu WE zobowiązuje Komisję również do podjęcia wszelkich stosownych działań w celu uwzględnienia uwag zawartych w decyzjach Parlamentu w sprawie udzielenia absolutorium, odnoszących się do realizacji wydatków; przypomina zatem Komisji, że wnioski zawarte w jego rezolucji w sprawie udzielenia absolutorium nie stanowią jedynie zaleceń mających charakter niewiążący, lecz są wskazówkami, w oparciu o które Komisja działa przy realizacji budżetu;

WNIOSKI DOTYCZĄCE SPRAWOZDAŃ SPECJALNYCH TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO**Część I: Sprawozdanie specjalne nr 6/2007 dotyczące skuteczności pomocy technicznej w kontekście rozwoju zdolności**

224. uważa, że należy pilnie zreformować pomoc techniczną (i inne rodzaje pomocy zewnętrznej), która jest ciągle zbyt zależna od dawców środków pomocowych, a często okazuje się nieskuteczna i nietrwała, w szczególności poprzez promowanie własności lokalnej, skuteczniejsze rozdzielanie zasobów między państwami członkowskimi na szczeblu Unii oraz na szczeblu międzynarodowym, a także zapewnianie odpowiedniej ilości czasu na wdrażanie projektów;
225. zwraca w tym kontekście uwagę na zatwierdzenie przez służby Komisji w lipcu 2008 r. strategii ramowej oraz planu prac na rzecz realizacji celów związanych ze skutecznością działań jednostki współpracy technicznej i jednostki realizującej projekt; w związku z tym wzywa Komisję do poinformowania Parlamentu o stopniu realizacji tej strategii po raz pierwszy przed końcem marca 2009 r., a następnie co sześć miesięcy;
226. zwraca uwagę, że informacje na temat środków wydanych ostatnio na pomoc techniczną zostały przekazane przez Komisję do Trybunału Obrachunkowego zbyt późno, już po opublikowaniu przez ten ostatni sprawozdania specjalnego; wyraża zdziwienie, że informacje te nie zostały udostępnione podczas sporządzania sprawozdania specjalnego; przyznaje, że definicja przyjęta przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD jest szeroka i w praktyce prowadzi do różnic w interpretacji; oczekuje, że strategia przyjęta przez Komisję będzie prowadziła również do przyjęcia bardziej funkcjonalnej definicji pomocy technicznej;
227. ubolewa, że zasada partnerstwa nie jest jeszcze w pełni stosowana w państwach AKP, państwach azjatyckich i państwach Ameryki Łacińskiej; w związku z tym zwraca się do Komisji o przedstawienie niezbędnych propozycji zmian w prawodawstwie jeszcze przed zakończeniem mandatu obecnego składu Komisji oraz apeluje do państw członkowskich o przedsięwzięcie odpowiednich działań w celu zapewnienia powszechnego stosowania tej zasady, dostosowanej do konkretnych potrzeb tych krajów, a także o zmianę rozporządzenia w sprawie wdrożenia 10. EFR;
228. wyraża ubolewanie, że Komisja niemal wcale nie korzysta z klauzuli zawieszającej, pozwalającej na przyspieszoną procedurę udzielania zamówień publicznych; zwraca się do Komisji o przemyślane korzystanie z tego ułatwienia w celu usprawnienia wdrażania działań z zakresu pomocy technicznej;
229. uważa za niedopuszczalne, by niektóre przedsiębiorstwa celowo przedstawiały kandydatury ekspertów z dobrym CV w celu wygrania przetargu, wiedząc, że eksperci ci nie będą mogli zajmować się danymi zadaniami; zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że kryteria dotyczące pomocy technicznej stosowane przez Komisję nie są odpowiednie;

(1) Dz.U. C 287 z 10.11.2008, s. 9.

230. w związku z tym zwraca się do Komisji, by przywiązywała dużo większą wagę do innych kryteriów (takich jak kryteria proponowane przez Trybunał Obrachunkowy), zamiast zwracać uwagę jedynie na CV eksperta przewodniczącego grupie; sugeruje, że można byłoby tego dokonać np. poprzez stworzenie zgodnej z wymogami prawnymi bazy danych dotyczących przedsiębiorstw, którym nie uda się zapewnić usług proponowanego eksperta, co będzie się wiązało z tymczasowym zakazem udziału w przetargach na zamówienia publiczne; zwraca uwagę, że Komisja przyjęła rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1302/2008 z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie centralnej bazy danych o wykluczeniach ⁽¹⁾ oraz decyzję 2008/969/WE, Euratom z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych ⁽²⁾, jednak narzędzia te nie umożliwiają wykluczania przedsiębiorstw na tej podstawie; zauważa również, że sprawy te zostały uwzględnione w planie prac (oś nr 3, działania 13–15), oraz wzywa Komisję do natychmiastowego zastosowania związanych z tym działań;
231. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że w podejściu Komisji do wykorzystania systemów zamówień publicznych i zarządzania finansami krajów partnerskich brakuje spójności – podejście to bywa niekiedy całkowitym zaprzeczeniem zobowiązań podjętych przez Unię w ramach zatwierdzonej w dniu 2 marca 2005 r. paryskiej deklaracji o skuteczności pomocy ⁽³⁾; apeluje do Komisji o zagwarantowanie szybkiej realizacji tych zobowiązań w oparciu o rozmowy strategiczne przewidziane w ramach porozumień z Akry, działań podejmowanych w ich następstwie oraz działań objętych planem prac (oś nr 1, szczególnie działanie nr 20);
232. wzywa Komisję do działań zgodnych, o ile to możliwe, z inicjatywami dotyczącymi przejrzystości, oraz do rozważenia rezolucji Parlamentu z dnia 19 lutego 2008 r. w sprawie przejrzystości w kwestiach finansowych ⁽⁴⁾, a także zaleca stworzenie bazy danych zawierającej informacje na temat misji pomocy technicznej i ich rezultatów, które mogłyby być później wykorzystane w ramach działań dotyczących pomocy technicznej, tak aby uniknąć dublowania działań;

Część II: Sprawozdanie specjalne nr 1/2008 dotyczące procedur wstępnej analizy i oceny dużych projektów inwestycyjnych z okresów programowania 1994–1999 i 2000–2006

233. zwraca się do Komisji o zachowanie ścisłej procedury zatwierdzania dużych projektów, proponuje jednak, aby Komisja racjonalizowała swoją procedurę decyzyjną w celu zapewnienia jej prawdziwej wartości, aby w ten sposób unikała „przesadnie administracyjnego” traktowania tej procedury, aby w racjonalnym stopniu skróciła czas trwania procedury decyzyjnej oraz aby jak najszybciej stworzyła w ramach DG ds. Polityki Regionalnej (DG REGI) autonomiczną jednostkę o oddziaływaniu horyzontalnym, zajmującą się dużymi projektami; zwraca uwagę na znaczenie inwestowania w oprogramowanie komputerowe, zapewnia ono bowiem przejrzystość i łatwość kontrolowania systemu, zaznacza jednak, że realizując te inwestycje, Komisja nie może oszczędzać na kontrolach miejscowych;
234. zwraca się do Komisji o przedstawienie sprawozdania z praktycznego zastosowania zasady n + 2 i n + 3 w odniesieniu do dużych projektów, ponieważ miały miejsce przypadki, w których państwa członkowskie próbowały „obejść” przepisy EFRR – a konkretnie zasadę n + 2 – poprzez grupowanie wielu projektów tak, aby ich łączny koszt nie osiągnął progu kosztów dużego projektu, i oczekiwały decyzji Komisji dotyczącej zawieszenia zasady n + 2;
235. zwraca uwagę, a jednocześnie prosi o udzielenie odpowiedzi na pytanie, jak mogło dojść do powstania „kultury unikania ryzyka” – zejścia na drugi plan innowacyjnych projektów o wyróżniającej się jakości – która to praktyka pozostaje w całkowitej sprzeczności ze sformułowanymi w strategii lizbońskiej dążeniami wspólnoty; uważa, że problem tkwi nie w popieraniu infrastrukturalnych inwestycji, ale w tym, że państwa członkowskie mają możliwość ominięcia innowacyjnych, „ryzykownych” inwestycji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 344 z 20.12.2008, s. 125.

⁽³⁾ Uzgodnionej i przyjętej na forum władz wysokiego szczebla w dniu 2 marca 2005 r. w Paryżu przez kraje rozwijające się i darczyńców, Unię Europejską, Afrykański Bank Rozwoju, Azjatycki Bank Rozwoju, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Międzypamerykański Bank Rozwoju, Komitet Pomocy Rozwojowej OECD, ONZ i Bank Światowy.

⁽⁴⁾ Dokumenty przyjęte tego dnia, P6_TA(2008)0051.

236. ubolewa, że Komisja (DG REGI) zamiast uczenia i dokształcania swoich pracowników, finansuje samodzielną grupę (JASPERS), znajdującą się w strukturach Europejskiego Banku Inwestycyjnego, która za swoją działalność nie jest odpowiedzialna przed Komisją; zwraca w związku z tym uwagę państwom członkowskim, że jeśli nie wykształcą i nie stworzą swojej bazy specjalistów, wówczas będą zdane na grupy specjalistów z zewnątrz, co dla danego kraju będzie się pośrednio wiązało ze znacznymi kosztami;
237. popiera inicjatywę, w ramach której Unia podejmuje się przygotowania oceny *ex post* dużych projektów, i w związku z tym ustala, jakie potrzebne jej informacje (porównywalne dane jednostkowe) państwa członkowskie miałyby zebrać i przekazać w określonym terminie; uważa, że taka koncentracja kontroli jest potrzebna, ponieważ obecnie nie ma bezpośredniego dowodu na to, że duże projekty finansowane ze środków wspólnotowych są realizowane z dobrym rezultatem i że państwa członkowskie wykorzystają otrzymane środki w sposób najbardziej skuteczny i efektywny;
238. zwraca uwagę, że obecnie informacje związane z dużymi projektami są dostępne dopiero po zatwierdzeniu w rocznym sprawozdaniu Komisji dotyczącym funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności; dlatego zwraca się do Komisji, aby na jej stronie internetowej wszyscy obywatele mieli możliwość śledzenia stanu realizacji danego dużego projektu;

Część III: Sprawozdanie specjalne nr 2/2008 dotyczące wiążącej informacji taryfowej (WIT)

239. zwraca się do Komisji o pilne rozwiązanie problemów i nieprawidłowości, jako że mogą one spowodować utratę dochodu Unii w formie tradycyjnych środków własnych;
240. odnotowuje odpowiedzi Komisji dotyczące tego, że zgodnie ze zmodernizowanym kodeksem celnym przyjętym w 2008 r. ⁽¹⁾ WIT będzie obowiązkowa dla posiadacza, prace nad uaktualnieniem teaurusu będą kontynuowane, a interfejs użytkownika będzie dostępny we wszystkich językach Unii;
241. zwraca się do Komisji o zapewnienie ograniczenia czasu rozstrzygnięcia sporów dotyczących klasyfikacji taryfowej do terminów przewidzianych w prawodawstwie wspólnotowym oraz najwyżej do pięciu miesięcy; ponadto, zważywszy na możliwość straty środków własnych, zwraca się do Komisji o zwiększenie liczby pracowników pracujących nad WIT i klasyfikacją o cztery osoby oraz o dopilnowanie, aby pracownicy ci przeprowadzali również więcej analiz ryzyka i uważniej kontrolowali terminowe wprowadzanie danych do systemu przez państwa członkowskie, ewentualne przypadki nadużyć wynikające z „okresów prolongaty” i przypadki wyszukiwania najkorzystniejszej oferty w zakresie WIT;
242. zwraca się do Komisji o poinformowanie Parlamentu do końca 2009 r. o wszystkich działaniach i środkach podjętych w oparciu o uwagi Trybunału Obrachunkowego oraz sposobach ich realizacji;

Część IV: Sprawozdanie specjalne nr 3/2008 — Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: czy jego działania są szybkie, sprawne i elastyczne?

243. przyjmuje z zadowoleniem ogólnie pozytywną ocenę wyników uzyskanych przez Komisję w zakresie działania Funduszu Solidarności Unii Europejskiej;
244. stwierdza, że krytycznych uwag dotyczących „szybkości” nie można odnieść wyłącznie do zarządzania Funduszem przez Komisję, zważywszy, że bardzo często występujące problemy wiążą się z błędami w zarządzaniu popełnianymi przez państwa członkowskie, dotyczącymi np. jakości informacji przekazywanych przez wnioskodawcę;
245. stwierdza również, że w swojej rezolucji z dnia 18 maja 2006 r. ⁽²⁾ Parlament pozytywnie przyjął wniosek w sprawie zmian w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (COM(2005) 108), przewidujący wprowadzenie prostszych i bardziej przejrzystych kryteriów umożliwiających szybsze uruchamianie środków, i że jak dotąd Rada nie podjęła nad nim dalszych prac;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 450/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celný (zmodernizowany kodeks celný) (Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 331.

Część V: Sprawozdanie specjalne nr 4/2008 dotyczące wdrożenia systemu kwot mlecznych w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r.

246. ubolewa, że organy krajowe zmuszone są do przeprowadzania licznych inspekcji, które mogą być niestety powierzchowne, przez co nie pozwalają na sprawdzenie wiarygodności zadeklarowanej sprzedaży bezpośredniej; z zadowoleniem przyjmuje rozporządzenie Komisji (WE) nr 228/2008 ⁽¹⁾, zmniejszające do 1 % odsetek kontroli ustanowiony w stosunku do producentów, których produkcja nie przekracza 5 000 kg;
247. stwierdza, że Komisja powinna w ramach zarządzania dzielonego nadal podejmować wszelkie niezbędne działania mające na celu zapewnienie skutecznego monitoringu wdrażania i należytego zarządzania systemem kwot mlecznych;
248. zachęca właściwe organy krajowe do opracowania na podstawie analizy ryzyka programu kontroli w odniesieniu do każdego okresu dwunastomiesięcznego i do przeprowadzenia kontroli w trakcie i po zakończeniu roku kwotowego, lecz nie później niż 18 miesięcy od jego zakończenia;
249. stwierdza, że w ramach uproszczenia Komisja powinna wezwać nowe państwa członkowskie do przestrzegania ogólnej zasady, zgodnie z którą całość mleka wprowadzonego do obrotu musi być rejestrowana;
250. zwraca się do Komisji o wezwanie nowych państw członkowskich do usprawnienia przez nie w pierwszym rzędzie sposobu prowadzenia bazy danych, jak tego wymaga Trybunał Obrachunkowy w swoim sprawozdaniu, oraz do unikania niepotrzebnych kontroli;
251. zwraca się do Komisji o kontynuowanie przeprowadzania ocen zmian w sektorze mleczarskim, w szczególności związanych z jego rynkiem, sytuacją producentów i konsekwencjami dla zagospodarowania terenu, w szczególności w ramach sprawozdań z oceny przewidzianych do dnia 31 grudnia 2010 r. i 31 grudnia 2012 r. w wyniku osiągniętego w listopadzie 2008 r. porozumienia politycznego w sprawie oceny funkcjonowania WPR;
252. zachęca Komisję do stosowania się do wszystkich zaleceń Trybunał Obrachunkowego w ramach przeglądu WPR i do rozważenia wprowadzenia modyfikacji do wspólnej organizacji rynku mleka oraz do systemu kwot mlecznych, które to modyfikacje powinny w szczególności koncentrować się wokół:
- a) możliwości zastosowania środków towarzyszących i przejściowych na poziomie regionów, w których dominują drobni producenci;
  - b) potrzeby zapewnienia producentom mleka w nowych państwach członkowskich stabilnych ram prawnych oraz jasnych perspektyw, które zachęcałyby ich do podejmowania inwestycji niezbędnych do zagwarantowania rentowności ich działalności;

Część VI: Sprawozdanie specjalne nr 5/2008 dotyczące agencji Unii Europejskiej – osiągnięcie rezultatów

253. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego i apeluje do Komisji o wzięcie pod uwagę stwierdzonych niedociągnięć oraz podjęcie działań zgodnie z zaleceniami Trybunału Obrachunkowego;
254. zwraca się do Komisji o opracowanie i wdrożenie ogólnego systemu zarządzania dla agencji „regulacyjnych” Unii, w oparciu o wyraźne kryteria, takie jak przejrzystość, oszczędność, wydajność i skuteczność oraz wymiana najlepszych praktyk; uważa, że Komisja musi aktywnie komunikować się z agencjami Unii i wspierać ich zarządy we wdrażaniu budżetu i zarządzania zadaniowego (ABB/ABM);
255. zwraca się do Komisji o wprowadzenie skutecznego systemu monitorowania agencji Unii, który pozwalałby na wewnętrzny transfer najlepszych praktyk i metodologii oraz zawierałby szereg wskaźników tak ogólnych, jak i szczegółowych do celów oceny;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 228/2008 z dnia 13 marca 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 595/2004 w odniesieniu do częstotliwości kontroli dostaw i sprzedaży bezpośredniej mleka (Dz.U. L 70 z 14.3.2008, s. 7).

256. zachęca Komisję, aby stworzyła wytyczne służące poprawie planowania, monitorowania, sprawozdawczości i oceny działań agencji oraz w pełni stosowała w praktyce koncepcję „osiągania rezultatów” ustanowioną zmienionym ogólnym rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002 i ramowym rozporządzeniem finansowym dotyczącym agencji ⁽¹⁾;

Część VII: Sprawozdanie specjalne nr 6/2008 dotyczące pomocy udzielonej przez Komisję Europejską na rzecz odbudowy w następstwie tsunami i huraganu Mitch

257. zwraca się do Komisji o wyciągnięcie wniosków z doświadczeń związanych z huraganem Mitch oraz uderzeniem fal tsunami w celu lepszego wykonania podobnych zadań w przyszłości; apeluje do Komisji o odegranie aktywnej roli na szczeblu międzynarodowym w celu usunięcia niedociągnięć systemowych w zakresie międzynarodowych możliwości udzielania pomocy doraźnej;
258. zwraca się do Komisji o zwrócenie szczególnej uwagi w ramach przyszłych działań na rzecz odbudowy na następujące kwestie: dopilnowanie, aby wysokość środków odpowiadała potrzebom, aby dotknięta klęską ludność – w tym osoby ubogie, kobiety i dzieci – znalazła się w centrum prowadzonych działań oraz aby podatnicy w krajach sponsorujących i w krajach dotkniętych klęską mieli dostęp do szczegółowych i rzetelnych informacji na temat efektów udzielonej pomocy;
259. zwraca się do najwyższych instytucji kontroli oraz do Trybunału Obrachunkowego o zacieśnienie współpracy w zakresie badania, kontroli i oceny wykorzystania środków przekazanych w ramach pomocy doraźnej w następstwie klęski żywiołowej;
260. zwraca się do Komisji o zweryfikowanie wykazu organizacji pozarządowych w celu wykluczenia organizacji niedziałających w dobrej wierze oraz o określenie polityki przetargowej pozwalającej zapobiec przypadkom sprzeniewierzenia ofiarowanych środków przez tego rodzaju organizacje;
261. zwraca się także do Komisji, aby zapewniła odpowiednią wyrazistość pomocy unijnej, nie naruszając jednak ogólnej skuteczności i zasad sprawiedliwości;
262. zwraca się do ONZ, Czerwonego Krzyża, Czerwonego Półksiężycy oraz wszystkich innych darczyńców o uzgodnienie kompleksowych warunków kontroli z myślą o:
- zwiększeniu i poprawie całkowitej kontroli nad ofiarowanymi środkami,
  - wyeliminowaniu przypadków powielania lub rozdrobnienia kontroli oraz zmniejszeniu jej kosztów;
263. oczekuje, że Komisja nie tylko przyjmie zalecenia Trybunału Obrachunkowego, lecz również określi najwcześniejszy możliwy termin ich wdrożenia;
264. uważa za niezwykle istotne, aby również w przypadku pomocy humanitarnej Komisja potwierdziła kryteria efektywności pomocy zawarte w paryskiej deklaracji w sprawie efektywności pomocy;
265. zwraca się do Komisji o określanie realnych, a zarazem konkretnych terminów udostępnienia środków, tak aby zachęcić kraje korzystające z pomocy do wdrożenia zatwierdzonych projektów w wyznaczonym terminie;
266. jest zdania, że w przypadku klęsk żywiołowych należy przekazywać pomoc humanitarną bez stawiania warunków politycznych; uważa jednak, że Komisja powinna wymagać od krajów korzystających z pomocy, aby:
- dostęp do ofiar klęski nie był ograniczany;
  - udzielona pomoc była zwolniona z wszelkich podatków, ceł i innego rodzaju obciążeń fiskalnych;
  - nie dochodziło do opóźnień w wydawaniu wiz ani do odmów ich wydania międzynarodowemu personelowi agencji udzielających pomocy;
  - beneficjenci nie musieli płacić za ofiarowane towary i usługi (lub aby tego rodzaju opłaty były w całości wykorzystywane do celów odbudowy);

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w artykule 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72).

267. zwraca się do Komisji o rozważenie wstrzymania pomocy w przypadku naruszenia którejkolwiek z powyższych zasad;

Część VIII: Sprawozdanie specjalne nr 7/2008 dotyczące programu „Inteligentna energia dla Europy” na lata 2003–2006

268. wyraża zadowolenie z ciężkiej pracy Trybunału Obrachunkowego oraz jego uwag, zawierających pewną dozę pochwał, lecz również krytykę dotyczącą zarządzania programem „Inteligentna energia dla Europy” w okresie 2003–2006 przez Komisję oraz Agencję Wykonawczą ds. Inteligentnej Energii; docenia ścisłą współpracę Agencji, Trybunału Obrachunkowego i Parlamentu, ukierunkowaną na przyszłość Agencji;
269. wnioskuje z analizy Trybunału Obrachunkowego, że koszty poniesione przez beneficjentów (związane z przygotowaniem wniosków i sprawozdań) są dość wysokie, i choć rozumie, że są to koszty innego rodzaju niż koszty czysto administracyjne, uważa, że powinny one również zostać uwzględnione oraz ograniczone zgodnie z zasadami wprowadzania lepszych uregulowań prawnych;
270. uważa, że wyniki badań Trybunału Obrachunkowego mogą okazać się przydatne również w przypadku innych agencji wykonawczych; z niecierpliwością oczekuje na specjalne sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego w sprawie agencji wykonawczych;
271. ubolewa, że w przypadku projektów badań związanych z programem, również w przypadku miejscowych agencji ds. energii zaangażowanie państw członkowskich było niewielkie; uznaje jednak, że jest to częściowo wynikiem tego, że program został wprowadzony jeszcze przed rozszerzeniem UE o 10 nowych państw; zwraca się do Komisji z prośbą o aktywne uczestnictwo w realizacji działań związanych z przyznawaniem pierwszeństwa w powoływaniu agencji ds. energii tym państwom członkowskim, które muszą nadrobić straty względem pozostałych, w celu osiągnięcia równowagi energetycznej w Unii;

Część IX: Sprawozdanie specjalne nr 8/2008 – Czy zasada współzależności jest skuteczną polityką?

272. uważa, że cele rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾ powinny być określone według zasady SMART (tj. konkretne, wymierne, osiągalne, stosowne i terminowe – *Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Timed*) oraz zhierarchizowane w sposób logiczny; uważa, że w oparciu o tę zasadę państwa członkowskie powinny ustalać możliwe do zweryfikowania wymogi i normy odnoszące się do gospodarstw rolnych;
273. uważa, że należy uprościć zasadę współzależności poprzez jej ograniczenie do podstawowych elementów działalności rolnej; zakłada to poszukiwanie ulepszeń metodą określania oczekiwanych rezultatów, wymogów i norm;
274. zwraca się do Komisji o jasne wskazanie różnicy między zasadą współzależności a programami rolnośrodowiskowymi; wskazuje, że elementy polityki rozwoju obszarów wiejskich, takie jak obowiązek ustanawiania możliwych do sprawdzenia norm, powinny odnosić się również do zasady współzależności;
275. uważa, że państwa członkowskie powinny zastosować skuteczny system kontroli i sankcji gwarantujący stosowanie się rolników do przyjętych norm; precyzuje, że kontrolą należy objąć co najmniej 1 % gospodarstw rolnych stosujących się do danego wymogu, natomiast system sankcji powinien być oparty na zasadzie zakładającej proporcjonalność ograniczeń płatności do powagi wykroczenia lub zależność takich ograniczeń od powagi wykroczenia;
276. zachęca Komisję do wdrożenia dobrze funkcjonującego systemu monitorowania, umożliwiającego sprawdzenie stopnia stosowania się do obowiązujących wymogów poprzez określenie odpowiednich wskaźników i poziomu wyjściowego; zachęca się państwa członkowskie do dostarczania pełnych, wiarygodnych informacji, które powinny być również poddawane dokładniejszej analizie przez Komisję;
277. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosków najpóźniej przy okazji przeglądu budżetowego i kolejnej reformy WPR;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1).

278. zwraca się do Trybunału Obrachunkowego o zamieszczenie informacji dotyczących stosowania zasady współzależności w sprawozdaniu rocznym (DAS);

Część X: Sprawozdanie specjalne nr 9/2008 – Skuteczność wsparcia UE w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, udzielonego Białorusi, Mołdawii i Ukrainie

279. apeluje do Komisji o przeprowadzenie pełnej analizy powodów, dla których zawiodły niektóre z projektów wdrożonych na Ukrainie, w Mołdawii i na Białorusi, a także o lepsze planowanie, sprawowanie kontroli i zarządzanie środkami finansowymi przyznanymi przez Unię tym krajom;
280. nalega, by Komisja nadal ukierunkowywała wsparcie finansowe Unii na priorytetowe działania prowadzone na Białorusi, w Mołdawii i na Ukrainie, biorąc pod uwagę postępy, jakie przyniosła realizacja poprzednich projektów;
281. wzywa Komisję do uczynienia procedur finansowania projektów ze środków UE bardziej elastycznymi, co pozwoliłoby dostosować programy, punkty odniesienia i cele działań, tak aby odzwierciedlały one sytuację polityczno-gospodarczą panującą w danych krajach;
282. zwraca się do Komisji o zapewnienie trwałości projektów finansowanych przez Unię poprzez jasne określenie zobowiązań, które władze publiczne beneficjenta będą musiały podjąć pod koniec realizacji projektu;
283. ubolewa, że skuteczność udzielania pomocy finansowej przez UE była niewystarczająca w przypadkach, w których mimo błędów w zarządzaniu projektem przyznawano kolejne środki na nowe projekty realizowane przez tych samych wykonawców; w związku z tym zwraca się do Komisji o określenie jasnych kryteriów selekcji wykonawców, aby uniknąć powtórzenia się sytuacji związanych z niezadowalającym sposobem zarządzania wspólnotowymi środkami finansowymi;
284. zaleca Komisji lepsze porozumienie z władzami publicznymi Białorusi, Mołdawii i Ukrainy oraz poczynienie odpowiednich kroków w celu zachęcania państw beneficjentów do wprowadzenia i stosowania skutecznej koordynacji darczyńców, a także w celu wspomagania ich w tych działaniach;
285. zachęca Komisję do skupienia większej uwagi na skutecznym działaniu organów ścigania w walce z przestępczością zorganizowaną, a także do rozważenia możliwości zachęcania społeczeństwa do większego zaangażowania w politykę antykorupcyjną poprzez wspieranie inicjatyw organizacji społeczeństwa obywatelskiego w sprawach związanych z sądownictwem i dobrym sprawowaniem rządów;

Część XI: Sprawozdanie specjalne nr 11/2008 dotyczące zarządzania wsparciem Unii Europejskiej na rzecz składowania zbóż w magazynach państwowych

286. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że Komisja powinna uwzględnić umiejscowienie geograficzne magazynów, a zwłaszcza jakość partii zboża, przy ustalaniu minimalnej ceny zbytu;
287. w celu zwiększenia przejrzystości procesu budżetowego zwraca się do Komisji o wskazanie kosztów działań niezwiązanych bezpośrednio z celami interwencyjnego składowania zbóż; zaleca więc bezpośrednio przypisywanie środków pomocowych, takich jak dotacje dla osób najbardziej potrzebujących lub wsparcie produkcji bioetanolu, do prowadzonej działalności;
288. zwraca się do państw członkowskich i do Komisji o oszacowanie kosztów kontroli w zakresie składowania zbóż w magazynach państwowych; wzywa Komisję do stworzenia dodatkowych zachęt dla państw członkowskich, tak aby zmniejszyć koszty składowania i koszty kapitałowe interwencji oraz zoptymalizować czas sprzedaży zapasów;
289. zgadza się z Trybunałem Obrachunkowym, że Komisja powinna dokładniej weryfikować koszty zgłoszone przez agencje płatnicze poprzez systematyczne sprawdzanie wszelkich odbiegających od normy danych lub tendencji; kontrole na miejscu powinny obejmować weryfikację wykorzystanych danych; Komisja powinna przeanalizować stosowane przez siebie koszty standardowe odnoszące się do transakcji nieobjętych przemieszczenia towarów i dopilnować, by nie przekraczały one rzeczywistych kosztów;

290. popiera opinię Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z którą użyteczne byłyby przeprowadzane na miejscu kontrole danych dotyczących kosztów przekazywanych przez agencje płatnicze państw członkowskich; podkreśla jednak konieczność zapewnienia racjonalizacji kosztów związanych z wypełnianiem obowiązków kontrolnych;
  291. wyraża ubolewanie z powodu braku strategicznych rezerw zbóż na wypadek niedoboru żywności na szczeblu wspólnotowym; zwraca uwagę, że państwa członkowskie mają możliwość tworzenia strategicznych rezerw zbóż oraz że muszą informować Komisję o wysokości tych rezerw; wyraża jednak ubolewanie, że bardzo niewiele państw członkowskich korzysta z tej możliwości, oraz jest zdania, że Komisja powinna przeanalizować pomysł utworzenia strategicznych rezerw wspólnotowych.
-